

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 9P/52/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620202906
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Lenártová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2024:5620202906.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudcom JUDr. Branislavom Lečkom, PhD., vo veci starostlivosti o maloletú A. B., nar. XX. X. XXXX, trvalé bydlisko C. C., Ul. Lúčanská č. 207/44, občianku Slovenskej republiky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom - Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa matky D. B., nar. XX. X. XXXX, trvalé bydlisko C. C., C. E. XXX/XX, občianky Slovenskej republiky, právne zastúpenej JUDr. Jankou Chorvátovou, PhD., advokátkou so sídlom v Žiline, Ul. A. Bernoláka č. 51, IČO: 37982770, a otca F. B., nar. XX. X. XXXX, trvalé bydlisko G., A. E. XXX/XX, občana Slovenskej republiky, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Macaláková & partners, s.r.o., so sídlom v Žiline, J. Milca č. 11, IČO: 50925288, o návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa, na pojednávaní konanom na Okresnom súde Žilina dňa 31. 1. 2024, takto

rozhodol:

I. Otec F. B., nar. XX. X. XXXX, je povinný platiť zvýšené výživné pre maloletú A. B., nar. XX. X. XXXX, zo sumy 200 EUR mesačne, na sumu 285 EUR mesačne, od 23. 12. 2020 a sumu 300 EUR mesačne od 1. 1. 2022, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky maloletého dieťaťa.

II. Nedoplatok na výživnom pre maloletú A. B., za obdobie od 23. 12. 2020 do 31. 1. 2024 vo výške 1 044,68 EUR, je otec F. B. povinný splácať v mesačných splátkach po 75 EUR, spolu s bežným výživným, k rukám matky maloletého dieťaťa, pod následkom straty výhody splátok.

III. Súd návrh otca F. B. zo dňa 22. 1. 2024, v časti - pre prípad zvýšenia výživného pre maloleté dieťa, na uloženie povinnosti otcovi zaplatiť dlžné výživné pre maloleté dieťa jednorazovo, až po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku,

z a m i e t a.

IV. Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 13. 9. 2012, sp. zn. 10P 17/2012, v časti určenej výšky výživného otca F. B. pre maloletú A. B..

V. Žiadny z účastníkov konania n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podaním zo dňa 15. 12. 2020, ktoré bolo doručené Okresnému súdu Žilina dňa 23. 12. 2020, sa matka maloletého dieťaťa domáhala zvýšenia výživného pre maloleté dieťa (bez uvedenia konkrétnej sumy)

a zmeny úpravy styku otca s maloletým dieťaťom: počas školského roka každý párný týždeň v sobotu od 9.00 hod do 19.00 hod., počas Vianoc každý nepárny rok od 25. decembra od 9.00 hod. do 26. decembra do 19.00 hod., každý rok počas letných prázdnin od 1. júla od 9.00 hod. do 7. júla do 19.00 hod. a od 1. augusta od 9.00 hod. do 7. augusta do 19.00 hod.

2. Matka návrh odôvodnila tým, že A. je už 11 ročné dievča, ktoré nechce byť u otca cez Vianoce a ani tak dlho. Dieťa komunikuje s otcom mobilným telefónom. Maloletá A. nemá dobrý vzťah s družkou otca. Otec na ňu tlačí, aby k nemu chodila. Matka maloleté dieťa na stretnutie s otcom pripravuje, avšak nechce ju do styku s otcom nútiť. Treba prihliadnúť aj na názor maloletého dieťaťa.

Pretože sa zmenili pomery na strane maloletého dieťaťa, kedy výška výživného bola určená v roku 2012, navrhla zvýšiť výživné. V návrhu matka popísala bežné mesačné výdavky dieťaťa a mimoriadne výdavky, ako aj jej výdavky. Poukázala na to, že spláca hypotekárny úver 155 EUR mesačne a spotrebný úver na dofinancovanie kúpy bytu 170 EUR mesačne. Jej príjem je 430 EUR mesačne netto.

3. Otec sa k návrhu matky vyjadril podaním zo dňa 11. 2. 2021 a 20. 9. 2021 tak, že popísal svoje výdavky: 380 EUR úver, 100 EUR dofinancovanie úveru – spolu 480 EUR, električka, voda, inkaso, televízor a internet spolu 111,60 EUR, sporenie Barbora 20 EUR, Ľubomír 45 EUR, nafta 140 EUR mesačne – spolu cca 803 EUR. Náklady ročné, ako diaľničná známka, poisťky, dane, poplatky servis vozidla, rybársky lístok - spolu 56,50 EUR, výživné Barbora 200 EUR, priateľka 50 EUR, syn 100 – spolu 350 EUR, bežné výdavky na Barboru (strava, hygiena, oblečenie, bývanie u otca, voľnočasové aktivity, dary) - 107 EUR mesačne, bežné výdavky pre maloletého F. - 132 EUR mesačne, osobné výdavky otca spolu 330 EUR mesačne – spolu všetky výdavky 1 778,50 EUR. Poukázal na to, že matka v konaní o jeho návrhu na zníženie výživného uviedla výdavky pre maloletú A. 350 EUR mesačne. Navrhol návrh na zvýšenie výživného zamietnuť.

Styk s maloletou A. navrhol ponechať v doterajšej úprave s tým, že si prevezme maloleté dieťa v mieste bydliska matky a matka si prevezme maloleté dieťa v mieste jeho bydliska.

4. Rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 1. 8. 2022, sp. zn. 9P 52/2021, súd prvej inštancie uložil otcovi (na základe návrhu matky) povinnosť platiť zvýšené výživné zo sumy 200 EUR mesačne na sumu 285 EUR mesačne od 23. 12. 2020 a od 1. 1. 2022 v sume 300 EUR mesačne, k rukám matky maloletého dieťaťa, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred (výrok I. rozsudku). Dĺžné výživné za obdobie 23. 12. 2021 do 31. 7. 2022 v sume 1 744,68 EUR súd povolil otcovi maloletého dieťaťa splácať v mesačných splátkach po 150 EUR mesačne, spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok. Súčasne súd upravil styk otca s maloletým dieťaťom (výrok III. rozsudku), zmenil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 13. 9. 2012, sp. zn. 10P/17/2012 (výrok IV. rozsudku) a rozhodol o trovách konania (výrok V. rozsudku).

5. Súd druhej inštancie, na základe podaného opravného prostriedku, rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II a v časti výroku IV., ako aj súvisiaceho výroku V. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Vo zvyšnej časti (výrok II., v časti výroku IV. a v časti úpravy styku otca s maloletým dieťaťom, zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

Podľa názoru súdu druhej inštancie:

- súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutočný stav (rozhodnutie je predčasné),
- nie je zrejmé zistiť, v akej miere súd zohľadnil vyživovaciu povinnosť matky,
- súd neprihliadol na nárast príjmu matky (v čase určovania výživného mala matka rodičovský príspevok v sume 194,70 EUR, v roku 2020 oficiálny príjem 480 EUR, neoficiálny príjem 550 EUR a v roku 2022 príjem v sume 1 200 EUR, matka dosahuje príjem, ktorý sa približuje príjmu otca),
- treba zohľadniť menšiu potrebu výkonu osobnej starostlivosti o maloleté dieťa, v rozhodnutí absentovali úvahy o vyživovacej povinnosti otca voči maloletému F. B.,
- súd sa vôbec nevysporiadal s tým, že druh matky jej prispieva na bývanie a stravu 400 až 500 EUR, daroval jej auto, z čoho možno vyvodiť, že sa na nákladoch matky podieľa,

- je potrebné vykonať náležité dokazovanie hodnoty predaného bytu otcom, z čoho otec zaplatil vyššiu časť hypotekárneho úveru,
- súd prvej inštancie neprihliadol na „druhý“ hypotekárny úver vo výške 104.000 EUR, keď uvedený úver bol použitý na stavbu rodinného domu, v ktorom otec maloletého dieťaťa býva,
- absentuje úvaha súdu prvej inštancie, v akom rozsahu došlo k zvýšeniu nevyhnutných životných nákladov maloletého dieťaťa, zodpovedajúcich životnej úrovni obidvoch rodičov, s prihliadnutím na odôvodnené príjmy a výdavky a majetkové pomery rodičov, zabezpečením potrieb maloletého dieťaťa zo strany matky aj otca,
- súd prvej inštancie nanovo rozhodne o trovách konania.

6. Predmetom ďalšieho konania, po doplnení dokazovania (podľa vysloveného názoru súdu druhej inštancie), bolo rozhodnúť o:

- návrhu matky na zvýšenie výživného a o prípadnom nedoplatku na výživnom,
- zmene rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 13. 9. 2012, sp. zn. 10P/17/2012, v časti určenej výšky výživného,
- o trovách konania.

O zmene úpravy styku otca s maloletým dieťaťom bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 1. 8. 2022, sp. zn. 9P 51/2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 5. 2023, sp. zn. 11CoP 8/2023.

7. Súd z hľadiska procesného postupu uvádza, že chybou pri lustrácii neboli spisy 9P 52/2021 (návrh otca na zníženie výživného a zmena úpravy styku otca s maloletým dieťaťom) a 9P 271/2021 (návrh matky na zvýšenie výživného a zmena úpravy styku otca s maloletým dieťaťom) pripojené, ale každý spis bol vedený osobitne. Pred spojením vecí bolo vo veci 9P 52/2021 meritórne rozhodnuté.

8. Právna zástupkyňa navrhovateľky - matky na pojednávaní navrhla zvýšiť výživné od 1. 1. 2021 na sumu 300 EUR mesačne a dlžné výživné v splátke po 150 EUR spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok.

Poukázala na to, že byt predal otec za nižšiu cenu, ako bola cena trhovú. Tieto údaje sú verejne dostupné na internete, preto tieto doklady súdu nepredložila. Predložila súdu zmluvu o splátkovom úvere - uzatvorený medzi Slovenskou sporiteľňou a matkou maloletého dieťaťa zo dňa 12. 1. 2022 a prílohu k zmluve ako splátkový kalendár a kúpnu zmluvu uzatvorenú medzi predávajúcim H. B. a kupujúcim D. B. – kúpa pozemku, výdavkové doklady, ktorými matka preukazuje výdavky pre mal. dieťa vo volejbalovom klube a to za obdobie od 9/2021 až do 2/2022. To je zhruba na pol roka 120 EUR. Od februára 2022 sa dcéra odhlásila z volejbalového klubu, tento výdavok zanikol. Ďalej predložila súdu aj ďalšie doklady o výdavkoch matky na maloleté dieťaťa a pokladničné doklady o výdavkoch pre maloleté dieťa od 9/2021 až doteraz.

Taktiež predložila súdu vyjadrenie Petra Takáča – druha matky dieťaťa. Do mája 2022 pracoval druh matky v zahraničí. Zdržoval sa na Slovensku dva týždne po 9. týždňoch – asi 4 až 5 krát do roka bol doma, z toho polovicu času u matky maloletej. Prispieva matke polovicou nákladov na bývanie, stravu a minimálne prispeje matke dieťaťa mesačne 400 – 500 EUR, z čoho zoberie aj A. na výlet.

Na pojednávaní konanom dňa 4. 9. 2023 uviedla, že maloletá A. nastúpila v septembri 2023 do 8. ročníka základnej školy. Dieťa nebolo u otca od jari 2022, naposledy videl otec dcéru tu na súdnom pojednávaní. Otec kontaktuje dcéru len prostredníctvom SMS. Otec platil výživné od septembra 2022, a to 300 EUR bežné výživné a 150 EUR zameškané výživné až do decembra 2022 a potom od januára 2023 platil bežné výživné 300 EUR a zameškané výživné 150 EUR, až do júna 2023, vrátane. Od júla 2023 otec platí výživné 200 EUR a v auguste už zaplatil 200 EUR.

Čo sa týka pomerov matky, aj dieťaťa, tie sa v zásade nezmenili, okrem nákladov na bývanie. Zmenilo sa to, že dieťa je v 8. ročníku a k tomu sa vyjadri podrobnejšie matka.

Matka býva s priateľom od roku 2018, to bolo aj na predošlých pojednávaniach oznámené. Jeho čistý mesačný príjem je 1 000 – 1 200 EUR a pracuje v Považskom Chlmci, matka nový dom nestavia, bolo vydané stavebné povolenie, nenadobudla žiadne nové nehnuteľnosti.

Vo februári 2024 dostane Barbora zubný strojček, budú zas predpokladané výdavky, ktoré budú hradené, asi 2 000 EUR.

Matka nežije nadštandardne, ani v luxusných bytových podmienkach.

Ďalej právna zástupkyňa matky poukázala na to, že byt, ktorý predal otec matke svojej družky, má výmeru 60,8 m². Predložila inzeráty z internetu z portálu nehnuteľnosti.sk z aktuálneho obdobia a z tohto vyplýva, že takéto byty sa predávali od začiatku roku 2020 za vyššie sumy, viac ako 100.000 EUR, okolo 130.000 – 140.000 EUR. Matka kúpila byt v roku 2016 v C. C., kúpila ho za 60 000 EUR. Je to tiež dvojizbový byt s menšou výmerou a byt, ktorý predal otec je v Liptovskom Mikuláši v centre. Podľa dostupných informácií matka družky v tomto byte nebýva a byt je prenajímaný, bývajú tam cudzí ľudia. Matka družky býva niekde v rodinnom dome, kde bývala pred prepisom tohto bytu.

Podľa jej názoru si otec na pojednávaní odporuje, uviedol, že predával byt v januári 2020 z toho dôvodu, že potreboval peniaze na dokončenie domu, potom povedal, že dom skolaudoval v roku 2015. Poukázala na výpis z LV č. XXXX, katastrálne územie G., kde je zapísaný rodinný dom so súp. č. 642, kde je uvedené, že 1 je na otca dieťaťa a druhá na družku. Je tam uvedené, že súpisné číslo bolo zapísané pri kolaudácii stavby v roku 2017. Dom mal otec postavený pred predajom bytu, byt predal keď mu bol doručený návrh na zvýšenie výživného.

Ďalej poukázala na LV č. XXXX, katastrálne územie G., na ktorom v spoluvlastníckom podiele 1/1 má otec zapísané stavby a to 4 stavby – záhradný domček, sklad, dielňa a prístrešok na auto, ktoré boli zapísané do katastra v roku 2020, a ku ktorým nemá evidované žiadne ťarchy.

Dala do pozornosti súdu LV č. XXX, na ktorom sú evidované všetky pozemky, týkajúce sa uvedených stavieb, teda domu aj prístavieb, z čoho vyplýva, že všetky pozemky pod stavbou vlastní iné osoby a nie otec.

Otec uviedol, že má hypotekárny úver 114.000 EUR, splátku 480 EUR mesačne, čiže splátka je vyššia ako splátka hypotéky matky, čo je logické. Čo sa týka predložených dvoch znaleckých posudkov, v znaleckom posudku č. 33/2019 dala do pozornosti účel vyhotovenia znaleckého posudku. Otec kúpil tento byt za obstarávacie náklady 0 Sk. Preto navrhla, aby súd neprihliadal na priložené znalecké posudky.

Na pojednávaní konanom dňa 22. 1. 2024 uviedla, že na základe doplneného dokazovania je v schopnostiach a možnostiach a majetkových pomeroch otca, aby platil otec zvýšené výživné na maloletú A. B. v sume 300 EUR od podania návrhu.

Poukázala na to, že otec mohol predať byt v Liptovskom Mikuláši za väčšiu sumu. Navyše ten byt do predaja bytu prenajímal.

Poukázala na výpis listu vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie C. I., z ktorého vyplýva, že titulu nadobudnutia bytu matkou družky otca, bol vklad do katastra povolený 5. 2. 2021. To je po podaní návrhu na zvýšenie výživného pre maloletú A., čo považuje za účelové.

Otec platí celú hypotéku, platí vodu, elektrinu, v minulosti RTVS poplatok, poplatok za televíziu. Jeho partnerka a spoluvlastníčka domu sa na týchto nákladoch nepodieľa. Spoluvlastníčka nehnuteľnosti, družka otca, poberá popri plate aj rodičovský príspevok vo výške cca 430 € a má príjem zo zamestnania. V decembri 2023 napríklad vo výške 3 270 €. Otec zrušil bankové sporenie pre maloletú A., ktoré jej platil vo výške 21,03 €. Otec platil a zvýšil poisťovné pre syna F.. Platil mu sporenie v sume 50 € a zvýšil to od minulého roka na 70 €. Vtedy skončilo platenie výživného pre jeho družku 50 €, platí na svojho syna F. výživné 100 €, určené rozsudkom napriek tomu, že sa družka otca dieťaťa nepodieľa na nákladoch spojených s nehnuteľnosťou, v ktorej bývajú. To sú známe základné dôvody, aby otec platil vyššie výživné v sume 300 € mesačne od podania návrhu.

Poukázala na ustanovenie § 75 odsek 1 Zákona o rodine, podľa ktorého je daný dôvod na to aby otec platil vyššie výživné, pretože sa bez dôležitého dôvodu vzdal majetkového prospechu z predaja bytu.

Kúpnu cenu za byt dostal otec asi v polovičnej výške, oproti trhovým cenám v tom čase. Túto sumu použil na predčasné splatenie hypotekárneho úveru v sume 21 000 €. Otec na seba preberá aj neprimerané vysoké riziká, keď na jednej strane sa pasuje do pozície, že platí všetky náklady spojené s chodom domácnosti a fungovaním jeho novej rodiny a na druhej strane posielal nemalé - svoje sumy matke svojho druhého dieťaťa, syna F., a súčasne tvrdí, že maloletej A. nemá z čoho posielat' vyššie výživné.

Otec sa s dcérou už nekontaktuje, nestretáva sa s ňou. Osobne sa teda o ňu vôbec nestará. Všetka osobná starostlivosť o maloletú A. je výlučne na matke, a tým sú zahrnuté dôvody na zvýšenie výživného. Čo sa týka splátok zameškaného výživného, navrhla, aby dlžné výživné splácal otec po 150 € mesačne, spolu s bežným výživným, k rukám matky, pod následkom straty výhody splátok.

9. Matka vo výpovedi na pojednávaní k návrhu na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa od 1. januára 2021 v sume 300 EUR mesačne, uviedla nasledovné skutočnosti:

Otec platil v tom čase výživné 200 EUR. Dlž na výživnom nemal. Nezaplátil ani nič navyš. Otec neposkytol dieťaťu v rozhodnej dobe, také vecné plnenia, ktoré by bolo možné zarátat' do dlžného výživného. Ak by bolo výživné zvýšené, navrhovala by také splátky dlžného výživného, aby otec uhradil dlžné výživné do konca roku 2022.

K zmene pomerov na jej strane od septembra 2012 (kedy bolo určené výživné rodičovskou dohodou), matka uviedla nasledovné skutočnosti:

V septembri 2012 sa o dieťa starala osobne. Poberala rodičovský príspevok 194,70 EUR, prídavok na jedno maloleté dieťa.

V čase rozvodu manželstva bývala aj s dcérou u svojich rodičov v päťizbovom byte. Bývalý manžel s nimi nebýval. V čase, keď bývala aj s dcérou u svojich rodičov, prispievala na bývanie rodičom za seba a za dieťa 40 EUR mesačne. Potom začala prispievať 100 EUR mesačne. U rodičov bývala asi do roku 2016 aj s dcérou. Následne si prenajala dvojizbový byt v C. C., kde bývala s dcérou až do roku 2017. Platila tam 300 EUR nájomné a služby spojené s bývaním. Potom si v roku 2017 kúpila dvojizbový byt za sumu 60 000 EUR v C. C., kde býva doteraz aj s dcérou. Zobrala si hypotekárny úver v celkovej výške 60 000 EUR a mesačná splátka tohto úveru je 330 EUR. Do januára 2022 platila splátku hypotekárneho úveru 330 EUR a od februára 2022 sa jej splátka zvýšila na sumu 450 EUR, pretože navýšila hypotekárny úver o ďalších 60 000 EUR. Z týchto peňazí kúpila vo februári 2022 pozemok - ornú pôdu - vo výmere 645 m², za sumu 60 000 EUR. Chcela by na ňom s priateľom postaviť bungalov. Takže oproti roku 2012 sa stala vlastníčkou dvojizbového bytu, kde býva aj s dcérou a pozemku. Iný majetok jej nepribudol. Výdavky na bývanie boli mesačne za ňu a za dcéru 190 EUR, okrem hypotekárneho úveru. V čase rozvodu nemali ako manželia žiadny majetok v BSM. Vo výlučnom ani podielovom spoluvlastníctve majetok v tom čase nevlastnila.

V roku 2014 sa zamestnala ako pekárka v pracovnom pomere, tam pracuje doteraz. Tento rok (2022) má čistý mesačný príjem 1200 EUR. Minulý rok mala v čistom 480 EUR. Tento rok jej narástol príjem, pretože dovtedy jej zamestnávateľ vyplácal minimálnu mzdu 480 EUR v čistom a do ruky jej neoficiálne dával 550 EUR. Takže spolu mala minulý rok príjem asi 1000 EUR. Teraz to má všetko vo výplate od januára 2022. Aj v roku 2020 zarábala minimálnu mzdu plus jej dával zamestnávateľ do ruky peniaze, takže mesačne mala v čistom 900 EUR. Iný príjem v tomto období nemala. Iný úver, okrem hypotekárneho úveru, nemá. Bola práceneschopná od februára 2022 a poberala nemocenské, priemerne mesačne asi 310 EUR (je práceneschopná v súvislosti s karpálnymi tunelmi).

Jej osobné výdavky, okrem výdavkov na bývanie, splátky hypotekárneho úveru a výdavkov pre dieťa sú od januára 2020 asi 200 EUR mesačne. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Auto jej daroval priateľ v roku 2019. Priateľ s ňou býva v spoločnej domácnosti od roku 2018. Priemerne jej na bývanie prispieva 300 EUR. Pracuje vo J., má tam uzatvorený pracovný pomer. Zarobí tam asi 3 000 EUR mesačne

v čistom. Robí stavebné práce v hoteli. Každých deväť týždňov príde domov na dva týždne. Potom ide do Francúzska.

K zmene pomerov u maloletého dieťaťa od roku 2012, matka uviedla nasledovné skutočnosti:

V septembri 2012 dieťa navštevovalo materskú škôlku. Tam platila poplatok aj stravu 65 EUR mesačne. Dcéra už v tom čase mala atopický ekzém. Stále sa na ekzém lieči. V roku 2012 mala výdavky s tým spojené 37 EUR a teraz dá na liečbu ekzému 50 EUR - krémy a vitamíny, teda o 13 EUR viac. Iné ochorenie dcéra nemá. Oproti septembru 2012 zanikol výdavok: poplatok v materskej škôlke 65 EUR. Iné výdavky pre dieťa nezaničili. Pribudli nasledovné výdavky pre maloleté dieťa: výdavky v škole - v septembri 2021 nastúpila dcéra do 6. ročníka ZŠ – druhý stupeň, v súvislosti so štúdiom má mesačné výdavky asi 30 EUR. Pribudli výdavky na voľno – časové aktivity. V roku 2012 dcéra voľno – časové aktivity nemala. V roku 2020 sa dcéra venovala volejbalu až do septembra – októbra 2021. Chce sa tomu znovu začať venovať a výdavky s tým spojené boli mesačne: klub 20 EUR, športové oblečenie – dres mesačne asi 40 EUR. Takže celkovo dala na volejbal priemerne mesačne asi 60 EUR. Iné výdavky nepribudli. Zvýšili sa nasledovné výdavky: v škole sa nestravuje, výdavky na stravu doma sa zvýšili asi o 150 EUR od roku 2012, na oblečenie o 60 EUR, hygienické a iné základné potreby sa zvýšili asi o 20 EUR, voľno - časové aktivity sa zvýšili asi o 100 EUR mesačne (chodia lyžovať, na rôzne výlety a podobne). K inému zvýšeniu nedošlo. Celkové mesačné výdavky na dcéru sú 500 EUR a celkovo sa výdavky pre dieťa oproti roku 2012 zvýšili asi o 300 EUR mesačne.

Čo sa týka voľno – časových aktivít dcéry, berie do úvahy to, čo dcéra chce. S otcom sa o nich neradila. V roku 2022 kúpila dcére lyžiarsku výstroj v celkovej hodnote 500 EUR. Otec na to neprispel. Ani ho nežiadala lebo vie, že by neprispel. Minulý rok kúpila dcére notebook za 350 EUR. Otec na notebook neprispel ani ho nežiadala. Tento rok kúpila dcére dioptrické okuliare predpísané od oftalmológa za 130 EUR. Otec na ne neprispel, ani ho nežiadala. Nikdy to nefungovalo tak, že by mimoriadne výdavky hradil otec na polovicu. Oproti obdobiu, keď podávala návrh na zvýšenie výživného, všetko zdraželo, dcéra vyspela, viacej zje. Mesačne ju stojí odvoz dieťaťa od otca asi 120 EUR. K iným zmenám u dcéry nedošlo.

Výdavky pre dcéru sú od januára 2021 rovnaké, nemenili sa. V septembri 2021 nastúpila dcéra do 6. ročníka základnej školy a v septembri 2020 bola v 5. ročníku základnej školy.

Nový hypotekárny úver 129 000 EUR použila na vyplatenie starého hypotekárneho úveru - 60 000 EUR. Za zvyšok kúpila pozemok na základe zmluvy, ktorú predložila súdu. Zo zvyšku kúpila stavebný materiál. Zaplatila projekt na prípojky na dom. Do tohto investovala celkovo 10 000 EUR. Ostala jej suma 19 500 EUR. To chce použiť na výstavbu domu – štvorzbového bungalovu.

Nový hypotekárny úver spláca mesačne 457 EUR, a to sama. Má zaťažený hypotekárnym úverom byt, v ktorom býva a pozemok.

Matka vo výpovedi na pojednávaní konanom dňa 4. 9. 2023 uviedla, že sa jej zvýšili výdavky na stravu a to od novembra 2022, lebo došlo k navýšeniu cien potravín, asi o 50 - 60 EUR, na celkovú sumu cca 200 – 250 EUR. Čo sa týka rodinného domu, ten plánovali stavať aj s druhom, Nestavajú ho preto, lebo nemajú stavebné povolenie.

Už v predchádzajúcom konaní uviedla, že si zobrala hypotekárny úver na kúpu pozemku vo výmere 650 m², je to stavebný pozemok, kúpila ho za 60.000 EUR. Ešte predtým mala hypotéku na byt vo výške 70.000 EUR a potom si zobrala plus 60.000 EUR na pozemok. Takže celkový hypotekárny úver je v súčasnosti 130.000 EUR. Pozemok kúpila za 60.00 EUR a mesačná splátka celkového hypotekárneho úveru 130.000 EUR je 450 EUR mesačne.

Iné úvery nemá, stále býva aj s druhom, od roku 2018, ktorý je v pracovnom pomere ako skladník na Slovensku, s čistým mesačným príjmom tento rok 1 000 – 1 200 EUR. Iný príjem nemá.

Bývajú spolu v dvojizbovom byte, ktorý patrí do jej výlučného vlastníctva, býva tam s druhom, dcéra a nikto iný. Výdavky na bývanie sú asi 215 EUR, bez úveru.

Celkovo mesačne jej dáva druh 500 EUR, približne 100 EUR jej dáva na bývanie, 400 EUR - v tom jej poskytuje ako splátku na hypotéku 250 EUR, 150 EUR jej dáva na stravu.

Podiel dcéry na nákladoch na bývanie je 100 EUR mesačne.

Dočasne práceneschopná bola od januára 2022 až do decembra 2022 a nemocenské poberala priemerne mesačne vo výške 300 EUR. Iný príjem vtedy nemala.

Na otázku sudcu, z čoho matka platila výdavky pre seba a dcéru a splátku úverov počas dočasnej práceneschopnosti, matka uviedla, že jej pomáhal priateľ. Od januára 2023 sa zamestnala u pôvodného zamestnávateľa, pracovný pomer neskončila a teraz je zamestnaná ako pekárka s čistým mesačným príjmom tento rok (2023) cca 570 EUR.

V roku 2022, presne si to už nepamätala, asi polroka dostávala čistý mesačný príjem asi X XXX – X XXX EUR, pretože viac robila a zastupovala.

Iné osobné výdavky sa nezmenili a sú mesačne tento rok, okrem bývania a splátky úverov, asi 300 – 320 EUR. Keď bola práceneschopná, to bolo asi 250 EUR. V roku 2021 a 2020 si nepamätá. K iným podstatným zmenám nedošlo.

So svojím príjmom nemanipulovala, rozdiel príjmov v rozhodnom období, od roku 2020 vysvetlila tým, že vtedy zastupovala kolegyne, bol COVID, a preto mala vyšší plat.

Mala vyplácané peniaze tak, ako je uvedené na výplatnej páske, zamestnávateľ jej do ruky peniaze nedával („na čierno“). Nevyhýba sa ododom ani daňovej povinnosti. Nikdy nemala v úmysle používať výživné, ktoré platí otec na Barborku, na splácanie hypotekárneho úveru.

Je si vedomá toho, že jej príjem vzrástol oproti roku 2012, kedy poberala rodičovský príspevok a teraz má vyšší príjem. Vtedy mala takýto nízky príjem práve preto, lebo sa starala o dieťa.

Stará sa o dieťa normálne, ako matka o dcéru. Chodí s dcérou na výlety, učia sa spolu. Na výlety chodia tak dvakrát do mesiaca, na hrady, do aquaparku. Vozí dcéru do kina, dcéra chodí do kina aj cez zimu a to tak raz do mesiaca.

Pre dcéru varí stravu, perie jej, v škole sa nestravuje. Komunikujú spolu, rozprávajú sa, hrajú spolu karty, iné hry, chodievajú na rodičovské združenie do školy. Takto si plní svoju vyživovaciu povinnosť, formou osobnej starostlivosti. Teraz je osobná starostlivosť o dcéru väčšia ako predtým, lebo dcéra je v puberte, musí ju viac kontrolovať, viac ju strážiť. Táto väčšia starostlivosť je od roku 2021 - 2022. Chodí s ňou k lekárke, k zubárovi, na preventívne prehliadky, čo považuje za formu vyživovacej povinnosti.

Čo sa týka vecného plnenia, kupuje dcére spodné prádlo, nohavice, šaty, teda všetko oblečenie, zabezpečuje jej stravu, hygienické potreby, dáva jej vreckové od roku 2020 v sume cca 30 EUR, v roku 2022 to bolo 25 EUR a v roku 2021 si už nepamätala. Kupuje jej školské potreby, mobil jej kúpila minulý rok na Vianoce, kúpil ho priateľ za sumu 450 EUR. Platí dcére paušál 17 EUR, v tom je aj internet. Tento rok (2023) bola dcéra vo februári na lyžiarskom výcviku zo ZŠ, kúpila jej lyžiarske rukavice, oblečenie asi 150 EUR, lyže mala. Platil sa tam poplatok 150 EUR, bola tam na týždeň. Celé ju to stálo 300 EUR. Otec na to neprispel, nevedel o tom. Nekomunikuje s ňou, ani so svojou dcérou. Nepožiadala ho, aby prispel. Vie, akú by dostala odpoveď, že má výživné dosť veľké na to, aby jej to zabezpečila. Ešte dala dcére vreckové 50 EUR na lyžiarsky výcvik. Minulý rok bola na dovolenke s dcérou v Podhájскеj, boli tam týždeň a pre dcéru to stálo 220 EUR. Otec na to neprispel, lebo o tom nevedel a tiež by jej dal takú odpoveď, ako uviedla, Tento rok boli ešte v Taliansku, posledný júnový víkend, čo pre dcéru stálo asi 600 EUR. Minulý rok to bola iba Podhájсka. V roku 2021 boli v Podhájскеj, čo stálo pre dcéru 200 EUR. V roku 2020 neboli v Podhájскеj, bol COVID. V decembri 2022 založila dcére účet vo VÚB, posielala jej tam vreckové 30 EUR mesačne. Platí jej kiná, výlety, dovolenku. V roku 2021 jej kúpila lyže aj lyžiarky, za celkovú sumu cca 300 EUR. V lete chodievajú na kúpaliská a podobne, v zime lyžovať. Takže tento rok, ak by to povedala vo finančnom vyjadrení, poskytovala mesačne dcére 200 – 300 EUR. Minulý rok to bolo takisto, roku 2021 asi 200 EUR a v roku 2020 asi 200 EUR.

Tento rok sa otec s dcérou nestretol, minulý rok videl dcéru tu na pojednávaní, v máji. V roku 2021 chodievala k nim pravidelne každý druhý víkend od roku 2020. Dcéra teraz k otcovi ani nechce chodiť, hovorí, že keď nemá záujem otec o ňu, tak ani ona nemá záujem o otca.

Dcéru otec ani nekontaktoval na Vianoce, otca kontaktovala dcéra a otec nemal záujem.

Dcéra je staršia, v septembri 2023 nastúpila do 8. triedy základnej školy, škola sa jej nezmenila. Je vyspelejšia, tak potrebuje viac hygienických potrieb, takže výdavky na hygienu sa zvýšili od júna 2022 asi o 20 EUR, lebo všetko je drahšie, aj je fyzicky a psychicky vyspelá. Čo sa týka výdavkov na liečbu ekzému, to sa nezmenilo. Od júla 2022 výdavky vzrástli asi o 20 - 30 EUR, lebo všetko išlo hore. Strava sa zvýšila asi o 50 – 60 EUR.

Zanikol výdavok v tom zmysle, že nechodí pre dcéru k otcovi, keďže dcéra k otcovi nechodí, čo je mesačne asi 20 – 30 EUR. Na volejbal nechodí od januára 2022, chodila tam rok a mesačne sa platilo asi 20 – 30 EUR. To uviedla už na minulom pojednávaní.

Iné výdavky od júla 2022 nezanikli a ani iné výdavky nepribudli.

Vzrástli tie výdavky na stravu, na základné hygienické potreby a na oblečenie, dcéra začala chodiť na dentálnu hygienu od septembra 2022, navštevuje dentálnu hygieničku raz ročne, čo mesačne vychádza asi 7 EUR a na dentálnej hygiene jej zistili, že má krivé zuby a bude musieť nosiť strojček. Teraz ešte za strojček neplatia.

Iné výdavky sa nezvýšili, ani neznížili.

Od júla 2022 až doteraz sa zvýšili výdavky celkove na cenu vyššiu asi o 60 EUR.

K iným zmenám u dcéry nedošlo.

Na otázku sudcu, ako sa zníženie príjmov matky z dôvodu poklesu v súvislosti s dočasnou práceneschopnosťou v roku 2022 prejavilo, osobitne na plnení vyživovacej povinnosti voči dcére, matka uviedla: jej priateľ pracoval v tom čase vo J. pred rokom 2022, teraz pracuje na Slovensku a pomáha jej z úspor. S priateľom žijú v spoločnej domácnosti od roku 2018, je to aj intímny vzťah. V súčasnosti má druh príjem z pracovného pomeru na Slovensku a má aj úspory, keď pracoval vo J. a mesačne jej dáva priemerne 500 EUR od roku 2021. Predtým jej dával menej, ale zas platil stravu a všetko, čo bolo treba. Pomáha jej aj s výchovou maloletej A.. Majú medzi sebou výborný vzťah, priateľ deti nemá. Peniaze jej priateľ dáva preto, lebo býva u nej ako druh a chce stavať dom. S týmito peniazmi, čo jej dal druh, hospodári ona a on si hospodári so zvyškom.

Priateľ jej kúpil auto, bolo to v roku 2019 alebo 2020, lebo mala staré auto. Kúpil ho za 5 000 EUR, to bolo staršie motorové vozidlo, toto jej daroval. Toto motorové vozidlo používajú všetci. Ide o auto Citroen Picasso, ročník výroby je 2010. Čo sa týka prídavkov na dieťa, tento rok poberá prídavok na dieťa vo výške 60 EUR, minulý rok to bolo 25 – 30 EUR ku koncu roka 2021.

Daňový bonus si neuplatňovala, bola v tom, že si to uplatňuje otec.

Tento rok bola s priateľom a A. na dovolenke, spolu ich to stálo 800 EUR, platil to priateľ. Minulý rok bola s priateľom v Podhájskej, bola tam aj A., celkovo to stálo 1 200 EUR, platil to priateľ.

Na pojednávaní konanom dňa 20. 9. 2023 matka uviedla, že zamestnávateľ jej peniaze dáva do ruky. Myslela to tak, že ich dostáva v hotovosti, nie na účet.

Matka na pojednávaní konanom dňa 22. 1. 2024 predložila súdu mzdový list druhu za roky 2021, 2022 a 2020, keď jej druh pracoval vo Francúzsku. Prestal tam pracovať v máji 2022. Zamestnal sa na Slovensku vo firme Libex s. r. o. v pracovnom pomere. O tom predložila jeho výplatné pásky za obdobie od mája 2022 do decembra 2022 a od januára 2023 až do novembra 2023. Príjem partnera na Slovensku je asi 1 300 EUR mesačne netto.

Na pojednávaní, konanom dňa 22. 1. 2024 matka uviedla, že otec začal platiť zvýšené výživné pre maloleté dieťa od septembra 2022 až do júna 2023, teda platil 300 € bežné výživné a od júla 2023. Po zrušení rozsudku súdu prvého stupňa začal platiť výživné 200 € a takéto výživné platí doteraz. Za mesiac január 2024 už otec zaplatil 200 €. Takéto platenie bežného aj dlžného výživného otec vo výpovedi potvrdil.

Otec platil aj dlžné výživné a to po 150 € spolu s bežným výživným, a to od septembra 2022 do júna 2023 vrátane a potom už neplatil výživné, už platil len výživné 200 €, tak ako má určené v doterajšom rozsudkom.

Čo sa týka jej príjmov, výdavkov, majetkových pomerov, jej o osobných pomerov aj výdavkov pre maloleté dieťa, tam sa nič nezmenilo. Otec nevidel dcéru 2 roky. Otec dcéru nekontaktuje ani dcéra jeho. Dcére nebráni v styku s otcom a dcéru podporuje v tom, aby sa s otcom stretávala, ale ona nemá záujem. Okrem výživného otec iné finančné prostriedky dieťaťu neposkytol ani vecné plnenia, čo otec vo výpovedi potvrdil.

Na otázku, aby sa vyjadrila sa k prevodu finančných prostriedkov z jej účtu na účet jej otca a to v mesiacoch september 2022 v sume 5 000 € a októbri 2022 v sume 9 000 €, matka uviedla, že tieto sumy požičala svojmu otcovi na kúpu predajnej bunky stánku, na predaj pečiva. Mali ústnu dohodu, že v roku 2023 jej to vráti naraz v septembri alebo októbri 2023. Tieto peniaze, čo požičala otcovi, mala z hypotekárneho úveru.

Mesačne platí v byte 20 € vodu a 60 € do fondu opráv bytového domu.

10. Právny zástupca otca na pojednávaní (pred vyhlásením rozsudku zo dňa 1. 8. 2022) navrhol návrh matky na zvýšenie výživného zamietnuť. Ak by súd výživné zvýšil, navrhol maximálne na 250 EUR a splátky dlžného výživného maximálne vo výške 40 EUR.

Iné doklady o výdavkoch otca v tom čase, okrem tých, ktoré sú v súdnom spise, nepredložil, lebo ich otec nemá k dispozícii. Predložil súdu rozsudok Okresného súdu Komárno, sp. zn. 9P 15/2013, ktorým bola určená vyživovacia povinnosť otca pre mal. Nelu – dcéru družky otca – v sume 90 EUR mesačne.

Na pojednávaní konanom dňa 4. 9. 2023 uviedol, že s rozsudkom odvolacieho súdu sa stotožňuje. Styk otca s dieťaťom naozaj neprebíha. Otec kontaktuje dcéru SMS - kami, ale snaží sa jej aj telefonovať. Môžu sa len domnievať, prečo maloletá zmenila názor. Maloletá má už takmer 14 rokov, netreba ten styk siliť a na druhej strane, matka by mala priaznivo pôsobiť na dcéru, aby ten styk prebiehal. Možno k styku nedochádza preto, lebo v rozsudku je uvedené, že matka si vyzdvihne, resp. príde pre dieťa do miesta bydliska otca, s čím má náklady.

Poukázal na príjem matky, ktorý bol v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie 1 400 EUR. Sama matka uviedla na predchádzajúcich konaniach, že dostávala peniaze na ruku od zamestnávateľa, strana 5 rozsudku súdu prvej inštancie, prvý odsek.

Poukázal aj na to, že matka mala príjem 1 200 EUR v roku 2022. Predpokladá to preto, lebo matka si chcela navýšiť hypotekárny úver. Matka už vtedy vedela, že pôjde na dlhodobejšiu PN a zvýšenie čistej mzdy bude mať aj dopad na PN. Zamestnávateľ, kde matka pracuje, je to rodinná firma. Má za to, že dochádzalo k ovplyvňovaniu príjmu matky.

Matka uviedla, že výdavky pre mal. dieťa sú 250 – 300 EUR, počas konania výdavky zvýšila na 500 EUR na maloletú. V dnešnom vyjadrení uviedla, že výdavky na maloletú sú 200 – 300 EUR a o pár viet neskôr súdu uviedla, že výdavky sú 400 – 500 EUR.

Matka uviedla, že dáva dcére vreckové 50 EUR, avšak doteraz takýto výdavok matka neuvádzala.

Predložili súdu znalecký posudok č. 39/2016, kde trhovú hodnotu nehnuteľnosti, teda bytu, ktorý predal otec matke svojej družky, je 59.500 EUR a znalecký posudok č. 33/2019, kde cena nehnuteľnosti bola určená na sumu 69.600 EUR. V roku 2019 došlo k príprave kúpno-predajných zmlúv a k prevodu nehnuteľnosti. O cene nehnuteľnosti teda nie je pochybnosť.

V súčasnosti sa na internete nachádzajú aktuálne ceny, nie ceny spred 4 rokov. Cena nehnuteľností rastie raketovým tempom.

K výpovedi svedka K. I. uviedol, že príde mu veľmi podozrivé, že navrhovateľka ako zamestnankyňa, vykonáva dve pracovné pozície, pekárku a účtovníčku a berie za to len minimálnu mzdu. Za mesiac odpracuje, tak ako uviedol svedok, 160 až 180 hodín. U svedka sa jedná sa o rodinného príslušníka, má zato, že vytvorený pracovný pomer je len „na oko“, resp. príjem z pracovného pomeru je vytvorený „len na oko“, z dôvodu, aby zamestnávateľ nemusel platiť také vysoké odvody štátu a teda v závere poukázal na skutočnosť, že z uvedeného môže len predpokladať, že príjem matky z pracovnej činnosti je omnoho vyšší.

Na pojednávaní konanom dňa 22. 1. 2024 právny zástupca otca uviedol (k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa), že na strane maloletej došlo k zmene pomerov samotným plynutím času ako objektívnou právnou skutočnosťou. Matka vo svojom návrhu zo dňa 15. 12. 2020 špecifikovala náklady na maloletú, pričom sumarizačne tieto predstavovali sumu vo výške 320 až 350 EUR.

Na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 12. 7. 2021, vo veci úpravy styku a zníženia výživného k maloletej (kde otec vystupoval ako navrhovateľ a matka ako odporkyňa - konanie predchádzalo tomuto konaniu), matka maloletej uviedla, že mesačné výdavky na maloletú sú vo výške asi 350 EUR. Od roku 2012 sa síce niektoré výdavky zvýšili, a však treba brať do úvahy aj to, že niektoré zanikli.

K zmene pomerov na strane matky: táto v čase posledného určenia výživného poberala rodičovský príspevok vo výške 194,70 €. V roku 2022 bol príjem matky zo zamestnania vo výške 1200 €. Matka na pojednávaní dňa 18. 5. 2022 sama uviedla, že v roku 2022 jej narástol príjem, keďže zamestnávateľ jej dovtedy vyplácal minimálnu mzdu 480 € v čistom a do ruky jej neoficiálne dával 550 €. To znamená príjem z pracovného pomeru, ktorý bol vyplácaný tzv. na čierno. Z výpovede svedka K. I., ktorý je otcom navrhovateľky aj jej zamestnávateľom vyplýva, že matka v jeho firme vykonáva dve pracovné pozície a síce pekárku a účtovníčku.

Napriek dvom pracovným pozíciám, pričom jedna je remeselná a druhá intelektuálna, je odmena matky za vykonanú prácu vo výške minimálnej mzdy. To, že matka za takúto mzdu vykonáva obe pracovné pozície s dôvetkom toho, že zamestnávateľom je jej otec, nemožno tomu veriť. Nech súd teda vychádza z možností a schopností matky a síce v priemere mzdy, ktorú dosahuje priemerná účtovníčka a pekárka a teda v kombinácii v rozmedzí od 1400 – 1800 € mesačne.

K uvedeným skutočnostiam tiež uviedol, že matke maloletej prispieva jej druh každý mesiac minimálne sumou 400 – 500 €. Táto skutočnosť bola uvedená v čestnom vyhlásení druhu matky, ktoré matka predložila súdu, ktoré je súčasťou súdneho spisu. Napokon, aj na pojednávaní matka potvrdila, že aj v súčasnosti jej druh posielala 500 €.

Otec matky uviedol, že dcéru musí a chce súkromne podporovať, a to sumou 400 – 600 €. Po ďalšie poukázal na to, že štátom bol zvýšený prídavok na maloleté deti ako aj daňový bonus. To, že matka daňový bonus nepoberala, lebo si oň nepožiadala, nemôže byť na škodu otca maloletej. Napriek tomu si počas konania matka uplatnila daňový bonus a v súčasnosti matka už daňový bonus na maloletú poberala a teda je nutné k príjmu matky pripočítať aj samu prídavku na dieťa a sumu daňového bonusu.

Matka bola od roku 2004 zamestnaná, avšak jej mzda bola oficiálne len minimálna, pričom od zamestnávateľa dostávala ďalšie peniaze „na ruku“. Keď sa matke naskytla možnosť kúpiť stavebný pozemok, ktorý potrebovala na postavenie rodinného domu, potrebovala hypotéku a tak jej zamestnávateľ, s ktorým má príbuzenský vzťah, zvýšil úpravou pracovnej zmluvy mzdu, tak aby si mohla navýšiť hypotekárny úver, pričom tak ako sama uviedla, vždy dostávala viac ako minimálnu mzdu. Keďže si matka navýšila hypotekárny úver, zvýšila sa jej aj hypotekárna splátka od februára 2022 zo sumy 330 € na sumu 450 €.

Matke sa zvýšili výdavky, v súvislosti s kúpou stavebného pozemku, respektíve s čerpaním - navýšením hypotekárneho úveru. Takto si chceli kompenzovať svoj výdavok prostredníctvom zvýšenia výživného na maloletú, ktorý tak, ako uviedli, nekorešponduje s reálnymi výdavkami maloletej. Takýmto spôsobom sa

matka snaží preniesť ťarchu hypotekárnej splátky úveru na otca maloletej. Na túto skutočnosť v priebehu konania na súde prvej inštancie poukázali, pričom poukázali aj na judikatúru. Ťarchu hypotekárneho úveru nemožno previesť na povinného rodiča. Na základe uvedených skutočností má za to, že príjem matky je viac ako 2000 € v čistom.

Podľa § 62, odsek 2 Zákona o rodine, obaja rodičia majú povinnosť prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Maloletá A. je vo veku 14 rokov natoľko samostatná, že podiel osobného výkonu a osobnej starostlivosti matky na vyživovacie povinnosti výrazne klesol. Pri určovaní vyživovacej povinnosti otca k maloletej je potrebné zohľadniť v určitej miere aj vyživovaciu povinnosť matky, ktorá musí už spočívať aj vo finančnej podobe. Matka vlastní 2 osobné motorové vozidlá.

K zmene pomerov na strane otca: na strane otca došlo k podstatnej zmene predovšetkým tým, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť v sume 100 € voči maloletému synovi F. B., ktorý sa narodil dňa XX. X. XXXX. Toto je relevantnou zmenou na strane otca. Otcovi sa oproti roku 2012 zvýšili nielen výdavky na bývanie, ale aj ostatné výdavky, pričom jeho príjem oproti roku 2012 a oproti výdavkom nezaznamenal tak vysoký nárast, ako je markantne vidieť u matky maloletej. Zároveň poukázal na skutočnosť, že v konaní bolo preukázané, že otec predal byt za cenu, ktorá bola určená znaleckým posudkom, pričom finančné prostriedky z predaja smerovali do mimoriadnej splátky hypotéky a do rekonštrukcie nehnuteľnosti, v ktorej má trvalé bydlisko spolu s rodinou.

Záverom poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 5. 2023 spisová značka 11CoP 8/2023 ako odvolacieho súdu, ktorým bol rozsudok súdu prvej inštancie o výrokoch 1, 2 a 5 zrušený, pričom odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné, pričom súd prvej inštancie je v zmysle § 391 odsek 2 CSP v spojení s paragrafom 2 odsek 1 Civilného sporového poriadku viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

V ostatnom sa odvolal na písomné podania ako aj ústne vyhlásenia na pojednávaní.

Navrhol, aby súd návrh matky na zvýšenie výživného zamietol, keďže výživné v sume 200 € mesačne považuje, s ohľadom na zmenu pomerov na strane matky maloletej a otca za dostatočné, ako aj s poukazom na schopnosti a možnosti otca a potreby maloletej.

Čo sa týka splátok zameškaného výživného, v prípade že súd by zvýšil výživné, navrhol, s poukazom na to, že odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, aby toto zameškané výživné súd zaviazal otca zaplatiť jednorazovo, avšak po právoplatnosti rozsudku, tak aby keď odvolací súd opäť zruší rozsudok súdu prvej inštancie, aby otec zbytočne tieto peniaze, ktoré by spočívali vo forme zameškaného výživného, nezaplatil matke a nemal možnosť si tieto peniaze vymôcť späť.

11. Otec vo výpovedi na pojednávaniach (do 1. 8. 2022) k návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa uviedol nasledovné skutočnosti:

Najskôr sa otec vyjadril k výdavkom a zvýšeným výdavkom pre maloleté dieťa, ktoré matka uviedla vo výpovedi:

Zánik poplatku v škôlke 65 EUR pre dcéru nespochybnil. Výdavky v škole (súvisiace so štúdiom) akceptoval 20 EUR. A. navštevovala volejbal v telocvični v škole, akceptoval by výdavky s tým spojené 20 EUR mesačne. Akceptuje zvýšenie výdavkov pre maloletú dcéru oproti roku 2012 nasledovne: nárast výdavkov na stravu o 50 EUR, oblečenie o 50 EUR, hygienické a iné základné potreby o 20 EUR. Nemyslí si, že by sa iné výdavky zvýšili alebo pribudli. Vie, že dcéra má ekzém na rukách aj na nohách. K tomu sa vyjadril nevie. Podľa jeho názoru sa zvýšili výdavky pre dcéru oproti roku 2012 o cca 210 EUR mesačne.

Výživné platí riadne a včas. Dlh na výživnom nemá. Kúpil dcére oblečenie, ktoré má u neho v skrini. Nechcel, aby si zobrala toto oblečenie k matke. Dal jej darček, asi v hodnote 100 EUR. To by nechcel zarátať do dlžného výživného. Nevedel uviesť, čo dcére kúpil minulý rok (2021). Čo sa týka notebooku, ktorý kúpila matka, okuliare a lyžiarsku výstroj, na to neprispel. Matka ho o to ani nežiadala. Na notebook chcel prispieť 100 EUR.

K zmenám pomerov na jeho strane od septembra 2012, uviedol nasledovné skutočnosti:

V čase rozvodu manželstva býval v dvojizbovom byte v Liptovskom Mikuláši. Tento byt patril do jeho výlučného vlastníctva a mesačne platil 178 EUR. Tam býval asi ešte rok, do roku 2013. Potom sa presťahoval k rodičom do trojizbového bytu. Tam býval do roku 2014. Prispieval rodičom na bývanie 150 EUR mesačne.

Byt v Liptovskom Mikuláši, ktorý vlastnil, predal matke jeho družky, budúcej svokre, v roku 2021 za sumu 70 000 EUR do jej výlučného vlastníctva. Tento byt predal preto, lebo potreboval dorobiť rodinný dom, kde býva aj s družkou, jej dcérou a ich spoločným synom. Peniaze z predaja bytu všetky minul. Od roku 2015 až doteraz býva v rodinnom dome. Tento rodinný dom nadobudol do výlučného vlastníctva. Na stavbu domu si zobral hypotekárny úver v celkovej výške 65.000 EUR. Mesačná splátka je asi 450 EUR. Potom si zobral druhý hypotekárny úver v celkovej výške 104. 000 EUR. Tento rok mu znížili splátku hypotekárneho úveru na 380 EUR mesačne. Minulý rok platil hypotéku 396 EUR. V roku 2020 tak isto. Takže oproti roku 2012 nadobudol do výlučného vlastníctva rodinný dom, kde býva so svojou družkou, jej dcérou a ich synom a predal minulý rok dvojizbový byt, ktorý mal vo výlučnom vlastníctve. Následne daroval družke polovicu domu, v ktorom doteraz bývajú. V čase rozvodu manželstva mal len dvojizbový byt. Ešte je vlastníkom motorového vozidla Volvo, rok výroby 2006. Iný majetok nemá. Družka je na rodičovskej dovolenke. Poberá rodičovský príspevok a prídavky na dve mal. deti. Celkovo má mesačne 378 EUR. Z družského vzťahu sa im narodil maloletý F. B. – v januári 2020. Nevedel uviesť, koľko družka prispieva na bývanie. Družka ešte poberá výživné na maloletú L., ktorá má v súčasnosti 11 rokov a to vo výške 90 EUR mesačne. Iný príjem nemá. Pred nástupom na materskú dovolenku bola zamestnaná v pracovnom pomere ako fakturantka s čistým mesačným príjmom cca 800 – 900 EUR. Na materskú dovolenku nastúpila v roku 2019. Jej pracovný pomer trvá. Čo sa týka maloletého F., nechodí do škôlky, družka sa o neho stará osobne. Výdavky na neho sú mesačne cca 150 EUR.

Jeho osobné výdavky, okrem výdavkov na bývanie, výživné pre deti a splátky úveru (iný úver ako hypotekárny nemá), sú mesačne od roku 2020 asi 350 EUR mesačne. Na maloletého F. dáva družke mesačne asi 100 EUR, 50 EUR dával družke výživné ako nevydatej matke, ale už jej dlhoval za 14 mesiacov. Nevedel uviesť, aké splácal dlhy v roku 2012. Na pohonné hmoty v roku 2012 vynaložil 180 – 200 EUR mesačne, teraz je to asi 220 EUR mesačne. Aj v roku 2012 vlastnil ojazdené motorové vozidlo, ktoré si kúpil pred uzatvorením manželstva. Zamestnávateľa nezmenil. Aj v roku 2012 - v čase rozvodu manželstva - bol zamestnaný ako majster a teraz je vedúci strediska. V roku 2012 bol jeho čistý mesačný príjem asi 1 050 EUR. Asi pred piatimi rokmi ho povýšili na vedúceho strediska. V roku 2020 sa mu znížil príjem na 1050 EUR v čistom. Firma na tom nie je dobre. Minulý rok zarobil asi 1050 EUR v čistom. Tento rok zarobil asi 1226 EUR v čistom. Iný príjem, okrem príjmu z pracovného pomeru, nemal. Pribudla mu vyživovacia povinnosť voči mal. F.. Pribudla mu hypotéka, ale nadobudol do vlastníctva rodinný dom a predal dvojizbový byt, následne polovicu tohto domu daroval družke. Vznikla mu vyživovacia povinnosť na družku 50 EUR mesačne a na syna 100 EUR a musí doopatrovať rodičov. Rodičom dá priemerne mesačne, keď ide s otcom k lekárovi a tak, 30 – 50 EUR. Pohonné hmoty pre A. v súvislosti so stykom, má mesačne asi 150 EUR. Okrem toho má ďalšie výdavky na pohonné hmoty - cesta do práce, s rodičmi k lekárovi asi 220 EUR mesačne. Na stravu vynaloží 220 EUR, na oblečenie 80 EUR, hygienické a iné základné potreby 20 EUR, mobil 20 EUR, náklady na auto okrem pohonných hmôt, ako je zákonná poisťka, opravy, údržby asi 100 EUR mesačne. Čo sa týka údržby domu asi 60 EUR mesačne, lieky a zubné ošetrenia priemerne mesačne 15 EUR mesačne, výlety – dovolenky, Barborke sporí mesačne 21 EUR, má nasporené cez 2000 EUR. S týmto účtom disponujem on. Aj F. sporí 45 EUR mesačne, má nasporené asi 1000 EUR. Ešte platí dofinancovanie hypotekárneho úveru, okrem 380 EUR, ešte 100 EUR od roku 2015. Iné výdavky nemá.

Na otázku sudcu, z čoho hradí vyššie výdavky, ako sú jeho príjmy, otec uviedol:

Pomáhajú im rodičia družky. Dávajú jej 50 – 100 EUR mesačne. Nikto iný im peniaze nedáva. Iné úvery nemá. Vysvetlil to tak, že čo majú, to minú.

Čo sa týka maloletého F., je mu určené výživné súdom 100 EUR mesačne.

Na otázku právnej zástupkyne matky, čo dorábal na dome za 70.000 EUR, ktorú utŕžil z predaja bytu, otec uviedol, že urobil prístavbu domu a novú strechu za sumu 20.000 EUR. Opravil chodníky, dal novú bránu,

urobil dielňu. Ďalej investoval do domu 50.000 EUR, chodníky, kamerový systém a podobne. Nezostalo mu nič. Zo 70.000 EUR, ktoré dostal za byt, dal 21.000 EUR ako mimoriadnu splátku hypotekárneho úveru, preto sa mu aj znížil, ostatné investoval do domu. Zateplil kompletne dom.

Na otázku právnej zástupkyne matky, na čo robil prístavbu, otec uviedol, že kompletne pristavil celú izbu so špajzou a kúpeľňou. Je to hosťovská izba, nikto tam nebýva. Urobil bránu, kamerový systém, zateplenie domu, prístavbu. Postavil si dielňu. Kúpil si kosačky, hadice, pílu a ďalšie náradie. Dom kolaudoval v roku 2017 a znova požiadaval o skolaudovanie prístavby.

Na otázku právnej zástupkyne matky, prečo daroval polovicu rodinného domu svojej družke M. D., otec uviedol, že preto, lebo do domu investovala, sumu uviesť nevedel. Ich dom má hodnotu 200.000 EUR. Hypotéka je písaná na neho. Pozemok pod dom kúpil cez fond rozvoja a bývania za sumu 26.000 EUR.

Od roku 2020 vlastnil motorové vozidlo Škoda Octávia, rok výroby 2003. Auto predal asi pred dvomi rokmi za sumu 1.200 EUR. Túto sumu použil tak, že doplatil a kúpil si Volvo v roku 2021 za sumu 5.907 EUR. Volvo je ročník výroby 2006. Vlastnil ešte motorové vozidlo továrenskej značky SEAT ALHAMBRA - dal ho otcovi do užívania asi pred tromi rokmi. Otec mu za to dal 500 EUR. Auto je ale v jeho vlastníctve. Ešte má aj družka motorové vozidlo značky Volvo, rok výroby 2012. To si kúpila asi pred 5 rokmi. Takže majú dve motorové vozidlá. Mesačne dá na pohonné hmoty 220 EUR. Z toho, keď ide pre dcéru, dá na pohonné hmoty mesačne 40 EUR. Družka dáva na pohonné hmoty mesačne asi 110 EUR. Jeho družka je inžinierka a má vyštudovaný export – import v Českej republike. Používa motorové vozidlo do práce, do práce má 4 kilometre.

Na predchádzajúcom pojednávaní uviedol, že platí za elektriku za celý dom 67 EUR. Nevie to presne, možno od januára 2022 sa výdavok na elektriku zvýšil na 70 EUR. Prišiel mu nedoplatok na elektriku v sume 47 EUR, tak mu zvýšili poplatok za elektriku od 15. 7. 2022 na sumu 100 EUR mesačne. K iným zmenám nedošlo.

Bol na dovolenke od 15. 6. 2022 do 30. 6. 2022 aj s družkou, maloletým F. a L. a matkou družky v Tunisku - dovolenka stála 2.400 EUR. Platila to matka družky - povedala, že im nebude kupovať kadejaké darčeky, ale že im zaplatí dovolenku.

Vo výpovedi na pojednávaní konanom dňa 4. 9. 2023 na otázku, z čoho vychádzal pri kúpnej cene, keď predával byt v Liptovskom Mikuláši matke svojej družky, otec uviedol, že vychádzal z vypracovaného znaleckého posudku, ktorý súdu predložil na pojednávaní. Tento byt predal, lebo potreboval peniaze, potreboval prerobiť dom. Zaplatil mimoriadnu hypotekárnu splátku 21.000 EUR.

Na otázku sudcu, prečo kúpila byt matka družky, keď ona mala vlastný dom, otec uviedol, že matka jeho partnerky sa dozvedela, že chce predať byt cudzej osobe a dala mu taký návrh, že ho kúpi matka jeho družky, za sumu ktorú uvedie znalec. Nevie, kto tam teraz býva. Doteraz bývala matka jeho družky v B., tam má dom. Byt v Liptovskom Mikuláši bol prázdny. Byt neprenajímala, nechcela si ho dať zničiť. Je to najlepšie, že to kúpila rodina, lebo môže ostať deťom.

Daňový bonus si vo vzťahu k maloletej A. neuplatňuje, ani nepoberá prídavok na maloletú A..

Otec vo výpovedi na pojednávaní konanom dňa 4. 9. 2023 uviedol, že od júla 2022 neprebíha styk s maloletým dieťaťom. Keď mal termín, aby sa s dieťaťom stretol, tak jej telefonoval. Maloletá A. mu povedala, že idú niekde preč, že idú gratulovať starej matke. Vždy keď má mať stretnutie s dcérou, tak má matka iný plán s dcérou. Potom A. povedal, že ju nebude ťahať nasilu. a že keď chce, že sa mu ozve a dôjde k styku. Chcel by sa stretávať s dcérou, ale styk neprebíha, dcéra nemá záujem a už s ňou ani nekomunikuje.

Čo sa týka hodnoty bytu, ktorý predal, predložili súdu dva posudky, tak ako už uviedol jeho právny zástupca.

Zamestnávateľa nezmenil, minulý rok bol jeho čistý mesačný príjem 1 200 – 1 300 EUR a tento rok od januára 2023 zhruba 1 200 – 1 300 EUR, to sa nemení. Iný príjem nemá. Z výplatných pások vyplýva, že nepoberá daňový bonus.

A. už nespórá 21 EUR mesačne, lebo v roku 2012 bol daňový bonus v takejto sume a z nasporených peňazí posielal matke dieťaťa a použil ich na zameškané výživné. Účet už zrušil, takže teraz už dieťaťu nespórá od júla 2022.

Zvýšil sa mu výdavok na elektriku v rodinnom dome kde býva. V júli 2022 to bolo 67 EUR a teraz je to 100 EUR. Platí poplatok za televíziu a rozhlas od júla 2023 4,60 EUR.

K svojim hypotekárnym úverom sa otec vyjadril nasledovne (vysvetlil ich):

Na kúpu pozemkov a hrubú stavbu si zobral hypotekárny úver asi 37.000 EUR. Bolo to asi v roku 2014 a musel ručiť bytom, ktorý potom predal matke svojej družky. Potom, keď kúpil pozemok a urobil hrubú stavbu domu, tak mohol ručiť banke tým, čo staval a zobral si druhý hypotekárny úver vo výške asi 47.000 EUR, takže sa mu zlúčili dva hypotekárne úvery na celkovú sumu 114.000 EUR. Iný hypotekárny úver si nebral. Za túto sumu postavil dom, ktorý ale nie je dokončený a mesačná splátka tohto úveru je v súčasnosti 480 EUR a takáto splátka bola aj minulý rok. Iné úvery nemá.

Dal mimoriadnu splátku hypotekárneho úveru 21.000 EUR, získanú pri predaji bytu, a preto mu klesla splátka na 380 EUR mesačne. Pri hypotekárnej zmluve bol vypracovaný jeden balík a v rámci balíku spláca hypotéku o 100 EUR viac, ako je uvedené v zmluve o poskytovaní úveru na bývanie, teda, spolu 480 EUR mesačne, aby hypotekárny úver splatil skôr a zbytočne nepreplácal úroky.

Na otázku sudcu, prečo predal byt práve matke svojej družky, čo podľa súdu druhej inštancie „... vzbudzuje určité pochybnosti o cieľi sledovanom týmto prevodom“, otec uviedol, že je to najlepšie, čo sa mohlo stať, lebo keď by ho predal cudziemu človeku, nezostane v rodine. Mal peniaze isté a ešte môže ostať byt deťom, vnukovi atď. A ešte použil splátku na úhradu hypotekárneho úveru, bola to mimoriadna splátka, 21.000 EUR, to bola najvyššia možná, nič iné tým nesledoval. Potreboval dorobiť dom.

Od vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa v auguste 2022, sa zvýšili aj bežné výdavky na syna F. zo sumy 132 EUR na sumu 180 EUR od začiatku roku 2023. Družka sa zamestнала.

Platí iba výživné pre maloletú A.. Inak sa nepodieľa na zabezpečovaní jej potrieb. Od júla 2023 platí výživné len 200 EUR mesačne.

Na otázku sudcu na otca, kedy naposledy sa podieľal na výchove a výžive mal. Barbory osobne, či už finančne, vecne, alebo inak, okrem výživného, otec uviedol, že sa podieľal do augusta 2022 tak, že maloletá A. chodievala k nemu každý druhý víkend, keď mala oslavu, tak jej kúpil tortu, hračky a podobne. Oblečenie a väčšie veci, to nechával na matku. Pokiaľ mal dieťa v osobnej starostlivosti v mesiaci cca 4 dni, k tomuto sa vyjadriť nevedel, aké mal výdavky.

Svojej družke platil výživné 50 EUR mesačne do júla 2022, kedy začala pracovať.

Maloletý syn F. chodí do škôlky do Liptovského Hrádku. Dcéra družky nastúpila do 7. triedy základnej školy. Matka (jeho družka) kúpila svojej dcére strojček zubný vo výške 200 EUR.

Na otázku sudcu, kde otec býval dovtedy, dokiaľ si postavil rodinný dom, otec uviedol, že býval u rodičov v dvojizbovom byte a tam mal samostatnú izbu a rodičom prispieval za bývanie mesačne asi 100 EUR. Najskôr býval v dvojizbovom byte, v Liptovskom Mikuláši, kde bývali s bývalou manželkou a dcérou. Keď mala Barborka dva roky, tak sa s matkou odsťahovala. Rozviedli sa v roku 2012. Zostal bývať v tom byte v Liptovskom Mikuláši. To bol byt v jeho výlučnom vlastníctve, býval tam do roku 2014, potom sa presťahoval k rodičom.

Z bytu odišiel preto, lebo chcel stavať dom, chcel si postaviť dom, aby mal lepšie bývanie, u rodičov býval asi dva mesiace a potom v dome, ktorý aj dorábal.

Na družku prepísal polovicu rodinného domu, lebo investovala do výstavby tohto rodinného domu, ale čo sa týka hypotekárneho úveru, ten spláca celý on.

Od júla 2022 sa mu zvýšila zákonná poisťka o 60 EUR, má motorové vozidlo, druhé má družka. Teraz platí zákonnú poisťku 127 EUR ročne, zvýšila sa diaľničná známka z 50 EUR na 60 EUR. Auto si kúpil, ktoré teraz používa, a to za sumu 2.907 EUR a nie ako je nesprávne uvedené v rozsudku 5 900 EUR. Výdavky na lieky sa zvýšili asi o 5 EUR. K iným zmenám u neho nedošlo.

Potom, ako bolo zvýšené výživné zrušené platí výživné 200 EUR mesačne, sporenie pre maloletú A. neobnovil.

V roku 2023 bol na dovolenke v Grécku so svojimi svokrovcami, s družkou, synom F. a dcérou družky, všetko zaplatila svokra.

Na pojednávaní konanom dňa 18. 12. 2023 otec uviedol, že sa mu zvýšili výdavky na lieky, v októbri 2023 mu diagnostikovali vysoký cholesterol a cukrovku, za lieky dopláca 114 EUR. K iným zmenám u neho nedošlo.

Na pojednávaní konanom dňa 22. 1. 2024 otec uviedol, že aj naďalej platí výživné svojej družke pre maloletého F. B. 100 EUR mesačne. Družka pracuje, poberá súčasne aj rodičovský príspevok. Zvýšili sa mu výdavky na lieky na sumu cca 132 EUR mesačne.

Na otázky právnej zástupkyne matky, k niektorým položkám vo výpise z účtu otca, otec uviedol:

Dňa 2. 3. 2020 kúpil družke za pôrod zlatú retiazku s prívieskom za sumu 355 EUR, tak isto, keď aj navrhovateľka porodila, tak jej kúpil retiazku z bieleho zlata. Niektoré väčšie výdavky ako 990 EUR otec vysvetlil zaplatenie servisu auta v Nemecku. Na účet mu niekedy vložila peniaze svokra (napr. 1.000 EUR, inokedy si na účet vkladá hotovosť sám od 200 do 700 EUR, keď sa dostane do mínusu. Na niektoré menšie sumy si otec nepamätal. I. A. zrušil sporenie vo výške 22,03 EUR mesačne od 1. 8. 2022, keď okresný súd zvýšil výživné pre maloleté dieťa. V roku 2021 otec kúpil motorové vozidlo Volvo XC90 za sumu 3.843,40 EUR. Dňa 10. 11. 2021 otec zaplatil z účtu sumu 1.500 EUR za profiklimatizácia.

Suma 50 EUR, ktorá sa vo výpisoch opakuje, sa týka toho, že keď chcel, aby mal nižšiu platbu za vedenie účtu, tak musel splniť isté podmienky a jednou z nich bola aj tá, že si bude sporiť vo VÚB. Stiahli mu 50 EUR na sporenie, ale to si v zapätí vybral a mal nižší poplatok za vedenie účtu.

Aktuálne platí splátku hypotekárneho úveru 380,02 EUR plus 100 EUR je navyše za dofinancovanie hypotekárneho úveru, aby mal lepšie podmienky. Spolu je to 480,02 EUR mesačne.

N., spoluvlastníčka rodinného domu, mu neprispieva na splátku hypotekárneho úveru. Chodí na nákupy, stará sa o domácnosť.

K iným podstatným zmenám od 1. 8. 2022 nedošlo.

12. Maloletá A. B. vo výpovedi okrem iného uviedla, že mama jej v styku s otcom nebráni, ani ju neovplyvňuje. Teraz sa s otcom nechce viac stretávať, ani by tam nechcela prespať, ani cez Vianoce.

Otec jej nekupuje žiadne veci.

Od leta 2020 až do januára 2022 sa venovala volejbalu. Teraz ju to prestalo baviť, ale chcela by sa tomu venovať znova. Platilo sa tam asi 10 – 20 EUR mesačne. Muselo sa kupovať športové oblečenie. Cestovné do školy nemá. Chodievala skoro každý deň do mesta. Mama jej dáva vreckové 50 EUR mesačne.

13. Svedok K. I. - otec matky maloletého dieťaťa a aj jej zamestnávateľ, vo výpovedi na pojednávaní uviedol, že svoju dcéru (navrhovateľku) zamestnáva asi od roku 2014, presne si to už nepamätá. Pracuje ako pekárka, aj účtovníčka. Túto pracovnú pozíciu má uvedenú aj v pracovnej zmluve. Robí pekárku, potom aj fakturuje, účtuje. Pracuje od 04:00 hod. ráno do 13:00 hod. Niekedy pracuje aj do jedenástej hodiny, podľa objednávky. Za mesiac odpracuje od 160 do 180 hodín.

Zamestnáva štyroch zamestnancov z toho dve dcéry. Dve zamestnankyne sú predavačky, majú 5 EUR na hodinu. Štvrtý zamestnanec, to je manželka, tá robí pekárku, aj účtovníčku.

Navrhovateľka nemá zamestnanecké benefity. Má minimálnu mzdu 700 EUR v hrubom a v čistom asi 560 EUR. Každé dva mesiace jej dá 500 – 600 EUR zo svojho, ako kedy. To jej dáva svoje peniaze, na prilepšenie.

Na otázku právneho zástupcu otca, aby svedok vysvetlil obdobie, keď mala navrhovateľka príjem v čistom 1.200 EUR, svedok uviedol, že presne si nepamätá, kedy mala navrhovateľka takýto plat. Bolo to šesť, sedem mesiacov. Bol dvakrát za sebou v nemocnici a robila za neho všetko, tak mala vyšší plat. Potom, keď sa vrátil, tak sa jej plat znížil.

14. Kolízna opatrovníčka navrhla zvýšiť výživné na sumu 300 EUR mesačne a dlžné výživné navrhla splácať v primeraných splátkach.

Na pojednávaní konanom dňa 22. 1. 2024 uviedla, že od posledného určenia výživného pre maloletú A. uplynulo 11 rokov. Navrhla návrhu matky vyhovieť, pretože sa podstatne zmenili výdavky na maloletú. K výške splátok zameškaného výživného, v prípade zvýšenia výživného, sa nevyjadřila.

15. Súd na pojednávaní vykonal aj nasledovné listinné dôkazy:

Vo vzťahu k návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloletú A. B., sa súd dôsledne oboznámil so spisom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 10P 17/2012 a osobitne s rozsudkom zo dňa 13. 9. 2012, sp. zn. 10P/17/2012, ktorým:

- bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené,
- súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti matke a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 200 EUR mesačne,
- súd upravil styk otca s maloletým dieťaťom.

Matka v doplnenom návrhu k úprave práv a povinností k maloletej A., v ktorom navrhla výživné 250 EUR mesačne, uviedla príjem manžela X XXX EUR brutto, výdavky pre maloleté dieťa: bývanie 40 EUR, cestovné 10 EUR, lekár 30 EUR, strava 80 EUR, oblečenie - iné 30 EUR.

Zo správy zamestnávateľa otca zo dňa 11. 7. 2012 vyplýva, že priemerný čistý príjem otca bol v období od júla 2011 do júna 2011 vo výške 1 119,29 EUR.

Matka poberala rodičovský príspevok v sume 194,70 EUR a prídavok na dieťa v júli 2012 poberal otec.

Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 13. 9. 2012 vyplýva:

- matka uviedla, že na bývanie vynakladá 180 EUR, úvery nemá,
- maloleté dieťa začalo navštevovať materskú škôlku – výdavky v materskej škôlke budú 65 EUR mesačne, vrátane stravy,
- otec býval u rodičov v Podbrezinách, prispieval im na bývanie a stravu 100 EUR mesačne, platil byt, ktorý bol v jeho osobnom vlastníctve 117 EUR a elektrickú energiu 75,64 EUR (nájomcovia, ktorí boli v byte mu nájom neplatili), platil si životné poistenie 40,20 EUR mesačne, splátku úveru 40,02 EUR a ďalší úver - mesačná splátka 51,67 EUR, na naftu vynaložil 180 - 200 EUR mesačne.

Ďalšie pomery rodičov, osobitne pomery maloletého dieťaťa (najmä odôvodnené výdavky a ich výška), zisťované v roku 2012 neboli.

Toto rozhodnutie je dôležité najmä z toho dôvodu, aby súd mohol porovnať pomery účastníkov konania (matky, otca a maloletého dieťaťa) v čase predchádzajúcej úpravy výšky výživného v septembri 2012 a prípadnú zmenu pomerov, na ktorú poukazovali účastníci v predmetnom konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného.

Z rodného listu maloletého F. B. mal súd preukázané, že jeho otcom je F. B., nar. XX. X. XXXX a matkou O. M. D., nar. XX. X. XXXX.

Z mediačnej dohody zo dňa 10. 4. 2020 vyplýva, že otec sa zaviazal O. M. D. uhradiť náklady spojené s tehotenstvom a pôrodom vo výške 150 EUR a prispievať na výživu nevydatej matke od 20. 1. 2020 do 20. 1. 2022 v sume 50 EUR mesačne.

Z lustrácie v SOCIÁLNEJ POISŤOVNI mal súd preukázané, že otec je zamestnaný vo firme Rettenmeir Tatra Timber, s.r.o., so sídlom v Liptovskom Mikuláši od 1. 2. 2021.

Z lustrácie v SOCIÁLNEJ POISŤOVNI mal súd preukázané, že matka je zamestnaná u zamestnávateľa K. I. – HODMAR, od 1. 5. 2016.

Zo správy od zamestnávateľa otca - Rettenmeir Tatra Timber, s.r.o., so sídlom v Liptovskom Mikuláši – mal súd preukázané, že jeho čistý mesačný príjem v období od mája 2019 do apríla 2020 bol 1.320,22 EUR.

Zo správ od zamestnávateľa otca mal súd preukázané, že za obdobie od apríla 2020 do marca 2021 bol jeho čistý mesačný príjem 1.317,55 EUR, od apríla 2021 do augusta 2021 v sume 1.113,78 EUR netto, od septembra 2021 do októbra 2021 v sume 1.343,63 EUR, od novembra 2021 do decembra 2021 v sume 2.071, 57 EUR netto, od januára 2022 do júna 2022 v sume 1.365,46 EUR – priemerne cca 1.400 EUR mesačne netto, a od júla 2022 do júna 2023 priemerne v sume 1.547,60 EUR mesačne (č. I. 374). Z výplatnej pásky otca za obdobie jún 2023 mal súd preukázané, že jeho čistý príjem bol 1.259,66 EUR (č. I. 397). Z výplatnej pásky otca za obdobie august 2023 mal súd preukázané, že jeho čistý príjem bol 1.176, 44 EUR (č. I. 456), od júna 2023 do októbra 2023 mal súd preukázané, že jeho čistý príjem bol 1.340,22 EUR (č. I. 619), od novembra 2023 do decembra 2023 v sume 2.144,44 EUR (č. I. 678).

Zo správ zamestnávateľa matky mal súd preukázané, že jej príjem bol v období od marca 2020 do marca 2021 bol 39,38 EUR netto, od januára 2021 do júna 2021 v sume cca 508 EUR netto, od júla 2021 do novembra 2021 v sume 1.256,90 EUR netto, v mesiaci december 2021 mala čistý príjem 432,50 EUR (č. I. 637), od januára 2022 do júna 2022 (č. I. 638) matka príjem z pracovného pomeru nemala, od júna 2022 do decembra 2022 matka nemala príjem z pracovného pomeru (č. I. 389), zo správy z č. I. 577 mal súd preukázané, že priemerný príjem matky za obdobie od decembra 2022 do júla 2023 bol 521, 58 EUR netto, od januára 2023 do decembra 2023 v sume priemerne 578, 43 EUR (č. I. 730).

Zo správy SOCIÁLNEJ POISŤOVNE, mal súd preukázané, že otec otca maloletého dieťaťa - pán F. B., má starobný dôchodok 573,10 EUR a matka otca maloletého dieťaťa - pani I. B., má starobný dôchodok 394,40 EUR mesačne.

Z listu vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie G., mal súd preukázané, že otec maloletého dieťaťa daroval svojej družke O. M. D. polovicu rodinného domu, v ktorom bývajú (predtým tento dom vlastnil otec maloletého dieťaťa v podiele 1/1).

Z kúpnej zmluvy zo dňa 18. 1. 2021 uzavretej otcom maloletého dieťaťa a matkou jeho družky - F. D. mal súd preukázané, že otec previedol svoje vlastnícke právo v podiele 1/1 k bytu v Liptovskom Mikuláši, za kúpnu cenu 70.000 EUR.

Zo správ zo SOCIÁLNEJ POISŤOVNE mal súd preukázané, že matka D. B. poberala nemocenské za obdobie marec 2020 do apríla 2022 v celkovej výške 4.324,40 EUR – priemerne mesačne 288,29 EUR. Z aktualizovanej správy zo dňa 25. 6. 2023 mal súd preukázané, že matka poberala nemocenské dávky od júla 2022 do decembra 2022 v celkovej výške 1.888 EUR – priemerne 314,66 EUR (č. I. 366).

Zo znaleckého posudku č. 39/2016 (č. I. 398 - 339, 459 až 471) vyplýva, že všeobecná hodnota bytu v Liptovskom Mikuláši, ktorý bol predmetom prevodu medzi otcom maloletého dieťaťa a družkou otca, bola určená na sumu 59.500 EUR.

Zo znaleckého posudku č. 33/2019 (č. I. 400 - 401, 485 až 510) vyplýva, že všeobecná hodnota bytu v Liptovskom Mikuláši, ktorý bol predmetom prevodu medzi otcom maloletého dieťaťa a družkou otca, bola určená na sumu 69.600 EUR.

Z čiastočného listu vlastníctva č. XXXX, k. ú. C. I. (č. I. 472), mal súd preukázané, že vlastníkom bytu č. 1, bol v roku 2019 otec maloletého dieťaťa.

Zo zmluvy o prevode vlastníctva bytu č. 1 v bytovom dome C. I., P. A. E. XXXX/X (č. I. 474 až 484) mal súd preukázané, že otec sa stal vlastníkom tohto bytu.

Z listinných dôkazov predložených matkou (č. I. 444 až 449) vyplývajú niektoré výdavky matky v rozhodnom období.

Súd sa oboznámil so Zmluvou o poskytnutí úveru otcovi dieťaťa (č. I. 461 až 458) z roku 2017, na základe ktorej bol otcovi dieťaťa poskytnutý úver v sume 105.000 EUR, a s výškou anuitnej splátky v sume 393,82 EUR.

Súd sa oboznámil s ponukami nehnuteľností na internete, vrátane cien, ktoré predložila právna zástupkyňa matky na preukázanie skutočnosti, že otec predal matke družky byt v Liptovskom Mikuláši pod trhovú cenu (č. I. 433 až 436, 440 až 442).

Otec F. B. nepoberal v rozhodnej dobe - od januára 2020 až do 1. augusta 2023 žiadne dávky (aktualizovaná správa z č. I. 376).

Zo správy Okresného riaditeľstva PZ v Žiline, ODI v Žiline vyplýva, že matka maloletého dieťaťa vlastní dve motorové vozidlá (č. I. 368) a otec taktiež dve motorové vozidlá (č. I. 370).

Z vyjadrenia druhá matky – pána G. Q. zo dňa 23. 7. 2022 vyplýva, že matke maloletej A. prispieva na bývanie a stravu mesačne 400 - 500 EUR.

Zo zmluvy o úvere zo dňa 12. 1. 2022 mal súd preukázané, že matke maloletého dieťaťa bol poskytnutý úver na bývanie v celkovej výške 129.600 EUR, z toho matka vyplatí existujúci úver v sume 47.737 EUR, kúpi pozemok za 60.000 EUR a na iný účel súvisiaci s nehnuteľnosťami použije 21.866 EUR. Mesačná splátka je 457,03 EUR.

Z kúpnej zmluvy zo dňa 7. 2. 2021 mal súd preukázané, že matka kúpila pozemok v k. ú. Q. za sumu 51.600 EUR.

Z výdavkového pokladničného dokladu zo dňa 15. 1. 2022 vyplýva, že matka zaplatila obecnému športovému klubu 120 EUR - volejbal maloletej A..

Zo správ z prešetrenia pomerov v rodine okrem iného vyplýva, že matka a maloleté dieťa bývajú v dvojizbovom byte.

Zo správ z prešetrenia pomerov v rodine otca vyplýva, že otec býva aj s družkou v novostavbe rodinného domu. Býva tam aj jeho priateľka M. D., jej dcéra z predchádzajúceho vzťahu Nela a maloletý F. B.. Otec uviedol, že s matkou maloletej A. nekomunikuje. S dieťaťom nebol od decembra 2020 (správa je z 23. 4. 2021).

Zo správ ÚPSVaR vyplýva, že:

- matka nepoberá dávky v hmotnej núdzi,
- nie je evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie (naposledy 1. 5. 2016),
- poberá prídavok na dieťa 25,50 EUR (rok 2021), 30 EUR (od júla 2022) a 60 EUR od januára 2023.

Zo spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 9P 38/2020 mal súd preukázané, že otec maloletej A. žije so svojou družkou O. M. D. v spoločnej domácnosti. Z družského vzťahu sa im narodil maloletý F. B., dňa 20. 1. 2020.

Zo zápisnice z pojednávania vo veci 9P 38/2020, konaného 17. 6. 2020, vyplýva, že:

- M. D. má ešte jednu vyživovaciu povinnosť voči dcére Nele – jej otec má určenú vyživovaciu povinnosť 90 EUR mesačne,
- M. D. je zamestnaná ale v tom čase bola na materskej dovolenke, poberala materské 900 EUR a následne by mala poberať rodičovské príspevok 370 EUR mesačne, poberala prídavky na dve maloleté deti, prispievala druhovi na bývanie 100 EUR,
- otec uviedol, že jeho príjem je 1.108 EUR, náklady na bývanie: elektrická energia 61 EUR, voda ročne 100 EUR, náklady na pevné palivo – brikety – 500 EUR ročne, spláca hypotekárny úver 480 EUR mesačne, internet, televízia 20 EUR mesačne, dcére Barbore sporí 20 EUR mesačne, výdavky s bytom v Liptovskom Mikuláši sú cca 160 EUR, výdavky na cestovné za maloletou Barborou - do Žiliny a späť 75 EUR.

Na pojednávaní v tomto konaní súd chválil rodičovskú dohodu tak, že maloletý F. B. bol zverený do osobnej starostlivosti matky, otec sa zaviazal prispievať na jeho výživu sumou 100 EUR mesačne.

Z lustrácie v SOCIÁLNEJ POISŤOVNI mal súd preukázané, že O. M. D. má uzavretý pracovný pomer vo firme Rettenmeir Tatra Timber, s.r.o., so sídlom v Liptovskom Mikuláši od 1. 9. 2016.

Zo správy od zamestnávateľa Ing. Andrey Svetlošákovkej - Rettenmeir Tatra Timber, s.r.o., so sídlom v Liptovskom Mikuláši, mal súd preukázané, že jej čistý priemerný mesačný príjem v období od mája 2019 do apríla 2020 bol 625,43 EUR, od januára 2020 do decembra 2020 mala príjem len v mesiaci január 192 EUR a február 19,52 EUR netto (č. I. 617), od januára 2021 do decembra 2021 nemala príjem z pracovného pomeru (č. I. 617) od januára 2022 do decembra 2022 v sume 436,58 EUR netto (č. I. 616) od januára 2023 do októbra 2023 v sume 1 494,01 EUR netto (č. I. 616), od novembra 2023 do decembra 2023 v sume 2 451,26 EUR netto (č. I. 671).

Zo správy SOCIÁLNEJ POISŤOVNE (č. I. 633) mal súd preukázané, že O. M. D. poberala od 2. 12. 2019 do 1. 7. 2020 nemocenské dávky – mesačne cca 1.000 EUR.

Zo správy ÚPSVaR Liptovský Mikuláš z novembra 2023 (č. I. 636) mal súd preukázané, že družke otca bola vyplatená v roku 2022 inflačná dotácia 200 EUR a poberá rodičovský príspevok v súvislosti so starostlivosťou o maloletého F. B. od 1. 7. 2020 – aktuálne v sume 473,30 EUR a prídavky na dve maloleté deti v sume 120 EUR, vrátane mesiaca január 2024 (č. I. 683).

Z rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 3. 4. 2013 mal súd preukázané, že maloletá L. G. bola zverená do osobnej starostlivosti matky - O. M. D. a otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 90 EUR mesačne.

Súd sa oboznámil s listinami predloženými matkou, ktorými preukazuje niektoré svoje výdavky a výdavky pre maloleté dieťa ako aj listinami predloženými otcom, ktorými preukazuje svoje príjmy a niektoré výdavky.

Z vyjadrenia otca navrhovateľky (č. I. 575) vyplýva, že navrhovateľka (dcéra) je zamestnaná v jeho pekárni. Potvrdenia o príjme navrhovateľky zaslal súdu. Navrhovateľke aj maloletému dieťaťu pomáha v sume 400 – 600 EUR mesačne, najmä v období rokov 2020 až 2021. Navrhovateľke sa zvýšila mzda, keď v pekárni chýbali zamestnanci a vtedy vykonávala dve práce naraz.

Z potvrdenia základnej školy (č. I. 576) mal súd preukázané, že matka zaplatila v školskom roku 2023/2024 poplatok za školské zošity v sume 45,60 EUR a 15 EUR príspevok do ZRPŠ.

Súd sa oboznámil s výpismi účtov otca a matky, pričom k niektorým položkám sa účastníci konania vyjadrili na pojednávaní vo výpovediach (väčšie a atypické položky), na, ktoré poukázali právni zástupcovia účastníkov konania (č. I. 578 až 563, 578 až 599, 622 až 630, 632, 649 až 630, 664 až 673, 702 až 754, 790 až 865).

Otec vyčíslil výdavky na lieky na pojednávaní konanom dňa 22. 1. 2024 na sumu 132,10 EUR (č. I. 651 až 654), pričom za liek MISIMBA platí 113,30 EUR na 28 dní (anorektikum), ktorý zdravotná poisťovňa neuhrádza ani sčasti.

Zo správy SOCIÁLNEJ POISŤOVNE mal súd preukázané, že partnerovi navrhovateľky – G. Q., nar. XX. X. XXXX, bolo vyplatené nemocenské za obdobie január 2020 do apríla 2020 a december 2020 a január 2021 v celkovej sume 1.918,80 EUR (č. I. 674).

Zo správy od zamestnávateľa druhu navrhovateľky z č. I. 762 až 764 mal súd preukázané, že jeho priemerný čistý príjem od marca 2020 bol 524,79 EUR, v období od januára 2021 do decembra 2021 v sume 931,97 EUR, od januára do mája 2022 v sume 977, 35 EUR, od júna 2022 do novembra 2023 (č. I. 766 až 776), sa jeho čistý príjem pohyboval od 1.089,62 EUR do cca 1.400 EUR.

Zo správy ÚPSVaR Liptovský Mikuláš (č. I. 640) vyplýva, že otec dieťaťa býva v jednopodlažnom rodinnom dome, ktorý vlastní v 1 s partnerkou. V dome býva otec maloletého dieťaťa, jeho partnerka, dcéra partnerky L. G. a ich spoločný syn F. B., nar. XX. X. XXXX. K domu patrí prístavba. Dom je vykurovaný solárnymi panelmi. Patrí k nemu priestranná záhrada, prístrešok na garáž, dielňa, záhradný domček a priestor na odkladanie náradia. Domácnosť je vybavená štandardne.

16. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o rodine), rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy mal. dieťaťa.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre mal. dieťa možno priznať najdlhšie na dobu 3 rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 2 ods. 2 CMP, na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len "účastník") a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

Podľa § 185 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

Podľa § 185 ods. 1 CSP, súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 187 ods. 1 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov.

Podľa § 187 ods. 1 CSP, dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 191 ods. 2 CSP, vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 35 CMP, je súd povinný zistiť skutočný stav veci.

Podľa § 36 CMP, je súd povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci konania, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

Podľa § 37 CMP, súd si môže osvojiť zhodné skutkové tvrdenia účastníkov, ak nemá pochybnosti o ich pravdivosti, len ak nie sú v rozpore s vykonaním dokazovaním.

Podľa ustanovenia § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práva povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práva povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

17. Súd vykonal dokazovanie na pojednávaní výsluchom matky, otca, svedka, kolíznej opatrovníčky, maloletej dcéry a oboznámením obsahu listinných dôkazov.

18. Predmetom konania bolo rozhodnúť o:

- návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa,
- zmene predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom pre maloleté dieťa,
- návrhu právneho zástupcu otca (ak by súd zvýšil výživné pre maloleté dieťa, tak aby otec zaplatil dlžné výživné jednorazovo, ale až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia - ak by bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa znovu zrušené,
- o trovách účastníkov konania.

19. K návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 13. 9. 2012, sp. zn. 10P 17/2012 bola pri rozvoze manželstva určená výška vyživovacej povinnosti otca 200 EUR mesačne (rodičovskou dohodou).

Otec takéto výživné platil a platí riadne a včas. Dieťaťu v zásade v rozhodnom období (t. j. od decembra 2020) neposkytol také vecné plnenia, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako plnenie vyživovacej povinnosti. Rovnako príležitostné plnenia otca (strava, hygienické potreby pre maloleté dieťa), pokiaľ bolo maloleté dieťa u otca v rámci styku, či bežné darčeky, nie je možné započítať do dlžného výživného (R 44/1966).

Podľa vyjadrenia otca, oblečenie, ktoré kúpil dcére, zostalo u neho doma, nechcel, aby si ho zobrala dcéra k matke. Dcére kúpil oblečenie a darček v hodnote asi 100 EUR, avšak výslovne sa vyjadril, že tieto plnenia nechce zarátať do prípadného dlžného výživného. Preto toto vecné plnenie súd nezobral do úvahy ako formu plnenia vyživovacej povinnosti nad rámec súdom určenej vyživovacej povinnosti. Taktiež otec neposkytol dcére ani finančné plnenie, ktoré by bolo možné zarátať do prípadného dlžného výživného, ak by súd doterajšie výživné zvýšil.

Na mimoriadnych výdavkoch pre maloleté dieťa sa otec nepodieľa – napr. zakúpenie notebooku. Matka otca o príspevok ani nežiadala a otec uviedol, že o takomto výdavku pre maloleté dieťa nevedel.

Otec sa od júla 2022 s maloletou dcérou nestretáva, zanikol mu výdavok v súvislosti so stykom asi 150 EUR (ako otec sám uviedol), ako aj výdavky, keď maloletá A. bola u neho v rámci styku cca 4 dni v mesiaci. S výchovou maloletého dieťaťa matke otec nepomáha. Matka poskytuje dieťaťu sčasti osobnú starostlivosť (so zreteľom na vek dieťaťa), najmä bývanie, varenie, trávenie voľného času a podobne.

Matka navrhla zvýšiť výživné na sumu 300 EUR mesačne od 1. 1. 2021, pričom poukázala najmä na nárast odôvodnených výdavkov maloletého dieťaťa. Právna zástupkyňa matky poukázala na to, že príjmový potenciál otca je vyšší ako deklaruje. Navrhla nezohľadniť výdavok – príspevok na výživu družky 50 EUR mesačne a náklady na opatrovanie rodičov. Poukázala na to, že otec predal v roku 2021 svoj byt matke svojej družky pod trhovú hodnotu.

Otec navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť, na záver pojednávania pripustil možnosť zvýšenia výživného na sumu 250 EUR mesačne (pred rozhodnutím súdu prvého stupňa 1. 8. 2022). Prípadné dlžné výživné navrhol splácať v čo najnižšej splátke, maximálne 40 EUR.

Kolízna opatrovníčka navrhla zvýšiť výživné na sumu 300 EUR od 1. 1. 2021 a dlžné výživné povoliť otcovi splácať v primeraných splátkach.

Rodičia sa teda na zvýšení výživného nedohodli.

Vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletým deťom vyplýva priamo zo Zákona o rodine. V usporiadaných rodinných pomeroch sa táto povinnosť nevníma ako zákonná, pravidlom je jej dobrovoľné plnenie.

20. Súd nebol oprávnený skúmať výšku pôvodne určeného výživného v septembri 2012, pretože by išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného rozhodnutia. V rámci dokazovania najskôr skúmal, či došlo k zmene pomerov na strane všetkých účastníkov konania, t. j. otca, matky a maloletého dieťaťa, a to od predchádzajúcej úpravy výživného do času rozhodovania o návrhu matky na zvýšenie výživného. Rovnako sa zameril na skutočnosť, či došlo k zmene životných nákladov.

21. Ako vyplýva z ust. § 111 a nasl. CMP, konanie o zmene výživného patrí medzi mimosporové, nenávrhové konania patriace do oblasti starostlivosti súdu o maloleté dieťa. V zmysle ustanovenia § 78 Zákona o rodine v spojení s ustanovením 121 CMP predstavuje práve zmena pomerov hmotnoprávnu podmienku pre zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o výživnom. Zmena pomerov musí byť podstatná a musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú výšku výživného za podmienky, že sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne a to okolnosťami na strane povinného, resp. na strane oprávneného, alebo objektívne, vývojom životných nákladov.

22. Zmena pomerov (ako hmotnoprávny základ pre nové rozhodnutie o výške výživného) musí byť tak závažná (kvalifikovaná), aby bolo možné konštatovať, že pôvodné rozhodnutie pri takto zmenených pomeroch neobstojí. Je potrebné prihliadnuť na rozsah, časové trvanie, ale aj všetky ostatné okolnosti, ktoré sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov (dieťaťa, matky, otca, v porovnaní s ich pomermi v čase skoršieho rozhodnutia).

23. Pri posudzovaní zmeny pomerov (v súvislosti s návrhom matky na zvýšenie výživného) súd prihliadol aj na vývoj životných nákladov – od roku 2012 a osobitne od začiatku roku 2022 (objektívna okolnosť)

od určenia výšky výživného skorším rozhodnutím, spolu s inými dôvodmi (subjektívnymi okolnosťami na strane účastníkov konania), najmä nárast odôvodnených výdavkov na strane maloletého dieťaťa a zvýšenie príjmov rodičov a ďalších skutočností, ako vyplynuli z dokazovania.

Životné náklady najmä od roku 2022 vzrástli podstatne, osobitne náklady na energie a potraviny. Súd túto skutočnosť pri posudzovaní návrhu matky na zvýšenie výživného zoberal samozrejme do úvahy.

Celkové zvýšené náklady za rok 2022 predstavujú podľa typu domácnosti 17 – 19 %, čo je viac ako miera inflácie 15,4 % (zdroj: Náklady na život v SR nemežeme dobre, analytici NBS navrhujú iný výpočet - Forbes)

Priemerná inflácia za celý rok 2022 dosiahla úroveň 12,8 %. Vysoký rast cien ovplyvnilo najmä zvýšenie cien energií, v novodobej histórii SR rekordný nárast cien potravín a pohonných hmôt. Zdraženie vybraných potravín každodennej spotreby - chleba, či mliečnych výrobkov s vajcami, ako aj zeleniny prekročilo hranicu 20 % a váhovo menej dôležité oleje a tuky hranicu 40 % (zdroj: Inflácia za rok 2022 - statistics.sk).

Priemerná inflácia za celý rok 2023 dosiahla úroveň 10,5 %.

Spotrebiteľské ceny v roku 2023 medziročne rástli ešte stále dvojciferným tempom a inflácia dosiahla štvrtú najvyššiu hodnotu za 30 rokov, od vzniku SR. V porovnaní s rekordnou úrovňou inflácie v roku 2022 prišlo k spomaleniu tempa rastu spotrebiteľských cien. Potraviny s nealkoholickými nápojmi počas roka 2023 zdraželi v priemere o viac ako 17 %, bývanie s energiami o viac ako 9 %. Výrazne tlmiaci účinok na celkovú infláciu malo zlacnenie pohonných hmôt, v priemere o takmer 7 % (zdroj: Inflácia v roku 2023 - statistics.sk).

Nárast životných nákladov vyhodnotil súd ako jeden z dôvodov potreby zvýšenia výživného a pri rozhodovaní naň prihliadol.

24. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že došlo k nasledovným zmenám pomerov u otca, matky a maloletého dieťaťa:

Zmena pomerov na strane matky maloletého dieťaťa:

V septembri 2012 matka poberala rodičovský príspevok vo výške 194,70 EUR, prídavok na jedno maloleté dieťa. V roku 2020 dosahovala príjem z pracovného pomeru 480 EUR resp. 550 EUR a v roku 2022 príjem 1.200 EUR netto (prechodne), v roku 2023 cca 580 EUR netto. Existuje teda disproporcija v príjmoch matky, keď v čase určovania výživného mala najnižší príjem, ale práve preto, že sa v roku 2012 matka starala o maloleté dieťa. Zvýšený príjem v roku 2022 matka aj vypočítaný svedok vysvetlili a súd nemal o ich tvrdeniach pochybnosti.

V roku 2022 bola matka dočasne práceneschopná, poberala nemocenské cca 310 EUR mesačne. Jej osobné výdavky sú asi 200 EUR mesačne.

Do príjmu matky zarátal súd finančný príspevok od druhu na bývanie – 350 EUR (bývanie, príspevok na splátku hypotekárneho úveru) a príspevok od otca 250 až 300 EUR mesačne – spolu príjem, príspevok od druhu a otca v súčasnosti 1.180 EUR. Z tohto príjmu matky súd pri rozhodovaní návrhu na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa vychádzal.

Od 1. 8. 2022 došlo k zmene pomerov na strane matky: zanikol výdavok v súvislosti so stykom otca s dieťaťom 20 – 30 EUR mesačne, matka sa stala od začiatku roka 2023 práceneschopnou. Druh matky začal pracovať na Slovensku. Matke sa zvýšili náklady najmä na stravu o 50 - 60 EUR a výdavok na bývanie o cca 30 EUR.

Súd poukazuje na skutočnosť, že v predmetnej veci sa určuje výška vyživovacej povinnosti otca, nie matky, aj keď súd vychádza aj z vyživovacej povinnosti matky. Vyšší príjem matky oproti roku 2012 vyhodnotil súd ako celkom žiaduci, aby mohla uspokojovať čo najlepšie oprávnené potreby maloletého dieťaťa.

V čase rozvodu manželstva matka bývala u svojich rodičov aj s maloletým dieťaťom, prispievala im za bývanie 40 EUR, neskôr 100 EUR mesačne. V roku 2016 si prenajala dvojizbový byt, nájomné a služby spojené s bývaním platila 300 EUR mesačne. V roku 2017 si kúpila dvojizbový byt za 60.000 EUR, v ktorom býva aj s dieťaťom doteraz. Kúpnu cenu zaplatila na základe hypotekárneho úveru vo výške 60.000 EUR a mesačná splátka bola 330 EUR. V roku 2022 si zobrala nový hypotekárny úver 129.000 EUR, ktorý použila na vyplatenie starého hypotekárneho úveru – 60.000 EUR. Za zvyšok kúpila pozemok za 60.000 EUR. Mesačná splátka tohto úveru je 457 EUR. Matka teda nadobudla do vlastníctva dvojizbový byt a pozemok. Za bývanie v dvojizbovom byte platí aktuálne 215 EUR. Jej druh jej prispieva na bývanie a stravu 400 – 500 EUR. Priateľ matke daroval auto. Matke sa teda zvýšili výdavky na bývanie asi o 100 EUR mesačne (oproti roku 2012) a pribudla jej splátka hypotekárneho úveru, za ktorý si kúpila byt do výlučného vlastníctva.

Matke sa oproti roku 2012 zvýšil príjem, nadobudla do výlučného vlastníctva byt, pozemok, druh jej daroval auto. S druhom žijú v spoločnej domácnosti a druh jej prispieva na niektoré výdavky (bývanie, splátka hypotekárneho úveru).

Výška príjmu "druhého" rodiča (spravidla rodiča, ktorý má maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti – v konkrétnom prípade matky) ovplyvňuje výšku vyživovacej povinnosti výživou povinnej osoby (v tomto prípade otca) len veľmi okrajovo (rozhodnutie Krajského súdu v Žiline 30. 4. 2019, sp. zn. 10CoP/22/2019).

Objektívna disproporcija príjmov matky v roku 2012 a od roku 2020 je daná, ale z dôvodu, že sa matka o dieťa starala – v značnej miere aj za otca. Je logické, že uprednostnila intenzívnu osobnú starostlivosť o maloleté dieťa, pred dosahovaním vyššieho príjmu. Táto skutočnosť podľa názoru súdu nemôže mať podstatný vplyv na výšku výživného povinného otca.

Vyživovacia povinnosť rodiča k maloletému dieťaťu sa plní predovšetkým finančným plnením (výživným), vecným plnením a aj osobnou starostlivosťou.

Aj keď už maloleté dieťa je vyspelejšie, predsa potrebuje ešte aj osobnú starostlivosť, ktorú zabezpečuje v prevažnej miere matka a od júla 2022 výlučne matka. Osobná starostlivosť je nepochybne forma vyživovacej povinnosti.

Iné podstatné zmeny u matky od roku 2012 neboli preukázané, ani od 1. 8. 2022

Zásadná zmena pomerov na strane maloletého dieťaťa:

V septembri 2012 dieťa navštevovalo škôlku a v septembri 2023 nastúpilo maloleté dieťa do 8. triedy základnej školy – druhý stupeň základného vzdelávania. Dieťa nepochybne vyspelo fyzicky aj psychicky, čím došlo objektívne k nárastu odôvodnených potrieb. Od určenia výživného v roku 2012 uplynulo viac ako 11 rokov. Nepochybne sa zvýšili životné náklady, osobitne od začiatku roku 2022, odkedy neustále rastie inflácia - je už dvojciferná a osobitne rastú výdavky na stravu a ďalšie základné životné potreby.

Maloleté dieťa je v zásade zdravé, lieči sa na ekzém, ktorý malo už v roku 2012. Má bežné záujmy, ktoré finančne uspokojuje matka, osobitne lyžovanie. Matka zakúpila dieťaťu notebook za sumu 350 EUR a dioptrické okuliare za sumu 130 EUR. Otec na tieto mimoriadne výdavky neprispel.

Oproti roku 2012 zanikol poplatok v škôlke a strava v škôlke v sume 65 EUR. Taktiež zanikol poplatok vo volejbalovom klube - 20 EUR mesačne od začiatku roku 2022.

Pribudli výdavky v škole v súvislosti so štúdiom – cca 20 EUR mesačne. Taktiež pribudli výdavky na voľnočasové aktivity, ktoré dieťa v roku 2012 nemalo. Odôvodnené výdavky na voľnočasové aktivity sú podľa názoru súdu vo výške cca 40 EUR mesačne, mobilný telefón, internet 17 EUR – spolu 77 EUR mesačne.

Zvýšili sa nasledovné výdavky: výdavky na stravu o 110 až 150 EUR (najmä v roku 2023), oblečenie o 30 EUR, hygienické a iné základné potreby o 20 EUR, liečba ekzému o 10 EUR mesačne – celkovo o 170 EUR.

Od júla 2022 matka uviedla, že sa zvýšili výdavky na stravu pre maloleté dieťa o cca 60 EUR a hygienu o 20 EUR, čo súd akceptoval. Podľa názoru súdu, táto zmena pomerov u maloletého dieťaťa je „vykompenzovaná“ zvýšeným prídavkom na dieťa - od 1. 1. 2023 na 60 EUR a uplatnením daňového bonusu matkou. Preto nárast tohto výdavku súd nepremietol do zvýšenia výživného pre dieťa od júla 2022.

Celkové zvýšené výdavky maloletého dieťaťa súd ustálil nasledovne: pribudol poplatok v škole cca 20 EUR, voľnočasové aktivity 40 EUR, mobilný telefón – internet 17 EUR, výdavky na stravu sa v celom období zvýšili o 110 až 150 EUR oblečenie o 30 EUR, hygienické a iné základné potreby o 30 EUR (vrátane dentálnej hygieny), liečba ekzému o 20 EUR mesačne, vreckové 30 EUR – spolu: 290 až 330 EUR mesačne.

Po odpočítaní zaniknutého výdavku 65 EUR (škôlka) a neskôr poplatok za volejbalový klub – 20 EUR mesačne, vzrástli výdavky do konca roku 2021 podľa názoru súdu asi o 205 EUR mesačne, od januára 2022 o 240 EUR, v roku 2023 o 270 EUR (nárast výdavkov najmä na stravu a oblečenie).

Z týchto zvýšených výdavkov súd pri rozhodovaní o návrhu matky vychádzal. Prihliadol, ako už súd uviedol, na zvýšenie (od 1. 1. 2023) rodinného prídavku a zvýšeného daňového bonusu, ktorý si uplatňuje matka.

Aj otec vo výpovedi akceptoval, že výdavky pre maloleté dieťa sa zvýšili oproti roku 2012 asi o cca 210 EUR.

Súd ustálil uvedené odôvodnené zvýšené potreby dieťaťa od decembra 2020 na základe návrhu matky a z listinných dôkazov, ktoré preukazujú niektoré výdavky (nie všetky výdavky čo do druhu aj výšky sa dajú exaktne preukázať), po ich korekcii s porovnaním bežných výdavkov maloletých detí v tomto veku, takéhoto zdravotného stavu a záujmov, známych súdu z rozhodovacej činnosti v iných obdobných prípadoch a z praktických a životných skúseností.

Prídavok na dieťa je štátna sociálna dávka, ktorou štát prispieva rodičovi či inej oprávnenej osobe na výchovu a výživu nezaopatreného dieťaťa. I keď povinnosť prispievať na výživu maloletých majú predovšetkým rodičia a vyplácanie prídavkov na deti nenahrádza plnenie tejto povinnosti, predsa len vyplácané rodinné prídavky (rodinné dávky, vyrovnávacie dávky alebo ich doplatok) môžu sčasti uhradiť odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Súd pri určovaní výšky výživného na maloleté dieťa musí preto prihliadať aj na to, do akej miery sú potreby maloletého hradené z takýchto zdrojov (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 19. marca 2018, sp. zn. 3 Cdo 88/2017).

Súd na tento príjem matky pri posudzovaní návrhu na zvýšenie výživného prihliadol.

Daňový bonus je forma daňového zvýhodnenia rodičov vyživovaných nezaopatrených detí, ktorí dosahujú aktívne príjmy. O daňový bonus sa znižuje daň. Aj tento príjem rodiča, ktorý si uplatňuje daňový bonus môže slúžiť na čiastočné uhrádzanie odôvodnených potrieb maloletých detí. Matka si uplatňuje daňový bonus na jedno nezaopatrené dieťa.

Podľa názoru súdu, v zhode s ustálenou judikatúrou, prídavok na dieťa aj daňový bonus len sčasti hradia odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a nenahrádzajú plnenie vyživovacej povinnosti povinného rodiča.

Matka aj svedok K. I., podľa názoru súdu, hodnoverne vysvetlili, z akého dôvodu matka dosahovala isté obdobie vyšší príjem a súd nemal dôvod toto vysvetlenie spochybňovať.

Ak matka uvádzala v pôvodnom návrhu nižšie výdavky pre maloleté dieťa, súd v tejto skutočnosti dáva do pozornosti účastníkom konania, že súd si sám – z úradnej povinnosti, ustalať okrem iného, aj zvýšené odôvodnené výdavky pre maloleté dieťa.

Súd nemal preukázané, že by matka mala príjem „na čierno“. Jej otec uviedol, že matku – svoju dcéru aj vnučku finančne podporuje, čo je úplne prirodzené. Súd nemal zákonný dôvod na to, aby vychádzal z potencionálneho príjmu matky (ani otca).

25. Zmena pomerov u otca maloletého dieťaťa:

Otec nezmenil zamestnávateľa. Príjem otca v roku 2012 bol ustálený na sumu 1.119, 29 EUR. Otcov príjem sa zvýšil na sumu cca 1.400 EUR mesačne (za posudzované obdobie od januára 2020), teda asi o 300 EUR. V prípade odmien, je tento čistý príjem podstatne vyšší - napr. od novembra 2023 do decembra 2023 v sume 2.144,44 EUR (č. I. 678).

Otcovi pribudla vyživovacia povinnosť voči maloletému F. v sume 100 EUR mesačne. Svojej družke platil na základe mediačnej dohody 50 EUR mesačne. Tento výdavok už zanikol. Príjem otca bol navýšený na sumu 1.520 EUR od októbra 2021 do júna 2022, ide však o odmeny, ktoré nie sú pravidelné.

Otcovi pribudla vyživovacia povinnosť voči maloletému F. B., určená súdom 100 EUR. Na tento výdavok otca súd prihladol

V roku 2012 mal otec vo výlučnom vlastníctve byt v Liptovskom Mikuláši. Bytovú otázku mal tak vyriešenú. Chcel mať lepšie bývanie, preto si postavil rodinný dom, zobral si hypotekárny úver a byt predal. Pribudla mu splátka hypotekárneho úveru

Tieto výdavky otca súd zobral sčasti do úvahy, avšak ich vynakladanie nemôže byť výlučne na úkor maloletej A..

K pribudnutiu vyživovacej povinnosti otcovi maloletého dieťaťa súd uvádza, že každý má právo, aj po rozpade rodiny, založiť si novú rodinu, no nemôže byť táto skutočnosť na úkor už existujúcich vyživovacích povinností. Rodič si musí uvedomiť, že splodením dieťaťa berie na seba povinnosti a zodpovednosť, ktorá ho sprevádza celým jeho ďalším životom, a preto je nevyhnutné, aby sa správal tak, aby svoje záväzky a povinnosti dokázal za každých okolností plniť.

Pribudnutie vyživovacej povinnosti pre maloleté dieťa nie je samo o sebe dôvodom pre zníženie výživného (rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16CoP/64/2016) a súd dodáva, že podľa jeho názoru ani dôvodom zamietnutia návrhu na zvýšenie výživného pre staršie dieťa.

Otec predal dvojizbový byt matke svojej družky za sumu 70.000 EUR. Maloleté dieťa neparticipovalo na tomto príjme otca ani sčasti. Otec tieto peniaze použil na len zhodnotenie svojho rodinného domu a mimoriadnu splátku hypotekárneho úveru. Nebolo preukázané, že by otec predal byt pod trhovú cenu. Cena bytu bola preukázaná predloženými znaleckými posudkami, ktoré súd nespochybňuje.

Pôvodne bol výlučným vlastníkom domu, v ktorom býva aj s družkou a deťmi, otec, následne svoje družke polovicu domu daroval, pričom družka sa na nákladoch – osobitne splátke hypotekárneho úveru nepodieľa.

Podľa názoru súdu otec sa bez dôležitého dôvodu vzdal polovice domu, ktorú daroval svojej družke, pričom ako hypotekárny dlžník zostal výlučne otec. Konanie otca v tomto smere sa priamo dotýka maloletého dieťaťa, najmä pri posudzovaní majetkových pomerov otca, jeho životnej úrovne.

Otec prispieval, respektíve sa zaviazal svojej družke prispievať na jej výživu ako nevydatej matke sumou 50 EUR mesačne, a to do júla 2022. Odvtedy tento výdavok otca zanikol. Otec a jeho družka uzavreli mediačnú dohodu. Vo výpovedi otec uviedol, že družke toto výživné dlhuje už za 14 mesiacov. Je teda sporné, či družka takéto výživné vôbec potrebovala a či bolo primerané, keďže otec zabezpečoval družke bývanie a navyše jej daroval polovicu rodinného domu. O odôvodnenosti príspevku na výživu družke nerozhodoval súd. Družka otca má vysokoškolské vzdelanie, poberala materskú 900 EUR mesačne, predtým bol jej príjem 625,43 EUR – takže k poklesu príjmu vo vzťahu k materskej nedošlo, následne poberala rodičovský príspevok 370 EUR a prídavky pre maloleté deti. Matka dlhodobo nepožiadala o prípadné zvýšenie výživného pre maloletú L.. Samozrejme, otec maloletej A. nemá vyživovaci

povinnosť voči maloletej L.. V súčasnosti je družka otca zamestnaná, poberá rodičovský príspevok, prídavky na deti a mzdu.

Podľa ustanovenia § 74 Zákona o rodine, otec dieťaťa, za ktorého matka dieťaťa nie je vydatá, je povinný najdlhšie po dobu dvoch rokov, najneskôr odo dňa pôrodu prispievať matke primerane na úhradu jej výživy a poskytnúť jej príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a materstvom.

Tento nárok družky otca na úhradu výživy trvá maximálne dva roky, v konkrétnom prípade najdlhšie do 20. 1. 2022.

Na výdavky otca pre jeho rodičov súd neprihliadol, pretože ich otec hodnoverne nepreukázal a jeho rodičia majú dostatočný príjem (dôchodky) na to, aby si svoje potreby mohli uhrádzať sami.

Otec uviedol, že výdavky pre maloletého F. B. sú mesačne asi 150 EUR. Následne v roku 2024 uviedol, že sa výdavky zvýšili na sumu cca 180 EUR. Otec platí svojej družke výživné pre maloletého syna 100 EUR. Túto sumu zobral súd do úvahy, pri posudzovaní návrhu matky na zvýšenie výživného. Aj družka otca dieťaťa má k maloletému F. B. vyživovaciu povinnosť, aktuálne má príjem z pracovného pomeru a poberá ešte rodičovský príspevok, prídavok na dieťa a uplatňuje si daňový bonus. Na všetky tieto skutočnosti súd prihliadol, keď rozhodoval o návrhu matky.

Otec si postavil dom s využitím hypotekárneho úveru. Otázkou bývania mal už otec vyriešenú (druhý raz). Napriek tomu urobil prístavbu domu za 20.000 EUR (izba, špajza, kúpeľňa). V tejto izbe podľa vyjadrenia otca nikto nebýva, hoci dcéra A. v tomto dome nemá samostatnú izbu, ktorú jej mal otec sľúbiť. Taktiež podľa názoru súdu nebolo nevyhnutné investovať do kamerového systému, dielne, náradia, profiklimatizácie - pokiaľ nemal riadne vysporiadané uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletej A.. Otec vôbec nezahrnul do týchto majetkových a finančných úkonov aj maloletú A. tak, aby na nich profitovala. Výhodu z nich má iba jeho družka – získala darom polovicu rodinného domu bez úverového zaťaženia (otec platí celú hypotekárnu splátku).

Otec uviedol, že jeho výdavky sú cca 1.800 EUR a jeho príjmy v roku 2022 bol asi 1.158 EUR. Rozdiel medzi výdavkami a deklarovaným príjmom otec hodnoverne nevysvetlil. Prispievajú im rodičia družky 50 - 100 EUR, nikto iný. Družka aktuálne poberá rodičovský príspevok 370 EUR, prídavky na dve deti, výživné pre Nelu 90 EUR a 100 EUR pre maloletého F. – spolu cca 610 EUR. Sama uviedla v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, sp. zn. 9P 38/2020, že druhovi prispieva na bývanie 100 EUR mesačne, má určite svoje osobné výdavky, rovnako tak má výdavky pre maloletú L., výdavky na pohonné hmoty a iné výdavky. Jednoduchým matematickým prepočtom príjmy a výdavky v rodine otca nie sú v rovnováhe (ani približne). Zdroj riešenia tejto finančnej dysbalancie zostal neodhalený. Ďalšie vysvetlenie sa ponúka a to reálne nižšie výdavky otca, ako uviedol vo výpovedi. Z týchto skutočností by mohlo vyplývať aj to, že otec má vyšší príjem, resp. ďalší príjem, ktorý neuviedol.

Otec sa stal vedúcim strediska po roku 2012, s čím súviselo aj zvýšenie príjmu.

Otcovi v roku 2022 nepochybné zanikla povinnosť prispievať družke na výživu v sume 50 EUR mesačne.

Od júla 2022 došlo u otca k nasledovným zmenám pomerov: zanikol výdavok na styk s maloletou Barbarou - otec výdavok vyčíslil na sumu 150 EUR, jeho družka začala pracovať, má príjem a ešte poberá aj rodičovský príspevok, otec prestal sporiť maloletej A. (cca 20 EUR – tento výdavok mu zanikol) a nasporenú sumu použil na úhradu dlžného výživného, zvýšili sa mu nepatrne výdavky na bývanie. Nepatrne sa mu zvýšili výdavky na lieky, ktoré sú hradené na základe zdravotného poistenia. Prestal sa stýkať s maloletým dieťaťom (vysvetlil vo výpovedi dôvody, ktoré podľa jeho názoru, nie sú na jeho strane). Na všetky tieto skutočnosti súd pri rozhodovaní prihliadol.

Podľa názoru súdu, zmena pomerov u otca od júla 2022 nemala zásadný vplyv na rozhodnutie súdu o zvýšení výživného oproti júlu 2022.

Výdavky otca na lieky v celkovej sume cca 132 EUR mesačne súd neakceptoval v celom rozsahu, osobitne neakceptoval liek „MISIMBA“ - ANOREKTIKUM - liek na zníženie chuti do jedla, ktorý nie je kategorizovaný a ani sčasti nie je uhrádzaný zo zdravotného poistenia. Na tento výdavok otca súd

neprihliadol, pretože nie je nevyhnutné ho vynaložiť. Súd pri posudzovaní návrhu matky na zvýšenie výživného vychádzal zo skutočnosti, že výdavky na lieky hradené zo zdravotného postenia sa u otca od júla 2022 zvýšil nepatrne. Je legitímne od otca očakávať, že spolu s ošetrojúcim lekárom zvolia také lieky, ktoré sú bez doplatku alebo s minimálnou spoluúčasťou pacienta. Otec najmä trpí zvýšeným krvným tlakom, zvýšenou hladinou cholesterolu a cukru v krvi, čo sú bežné civilizačné ochorenia a lieky na ne majú minimálny doplatok – celkovo súd ustálil sumu na lieky maximálne cca 20 EUR mesačne (podľa druhu liekov uvádzaných otcom plus potravinové doplnky z portálu R.) – celkové výdavky na lieky mesačne 132,10 EUR mínus 113,30 EUR – cena za liek MISIMBA. Otec môže znižovať svoju hmotnosť inými oveľa lacnejšími postupmi (a možno aj bezpečnejšími prostriedkami).

Otec nemá priznanú invaliditu ani zníženú pracovnú schopnosť.

Hodnotu bytu, ktorý otec predal, považoval súd za preukázanú predloženými znaleckými posudkami, minimálne 69.600 EUR.

26. Otec musí svoje výdavky prispôbiť (korigovať ich) tak, aby uspokojil predovšetkým odôvodnené potreby maloletých detí, osobitne maloletej A.. Ide napríklad o prehodnotenie výdavkov pre svojich rodičov, výlety, dovolenky, sporenie pre deti a iné. Na výdavkoch otca s bývaním sa musí adekvátne podieľať aj jeho družka, a to nielen z toho titulu, že v dome býva (aj s jej dcérou), ale aj z titulu podielového spoluvlastníctva rodinného domu. Vlastníctvo dvoch motorových vozidiel otcom a jeho družkou sa javí ako taktiež nadštandardné – najmä vo vzťahu k výdavkom na údržbu, zákonné poisťky a podobne. Na výdavky, ktoré otec nemusí vynaložiť, súd samozrejme neprihliadol.

Podľa názoru súdu otec tým, že umožňuje, aby mu družka neprispievala na splátky hypotekárneho úveru, vzdáva sa tým, bez dôležitého dôvodu, majetkového prospechu. Na tieto skutočnosti súd prihliadol, pri posudzovaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného – otca.

27. Matka jednoznačne uviedla, že má dva účty – jeden vo VÚB banke, a.s., kde sú len platby hypotekárneho úveru a v Slovenskej sporiteľni, a.s. – z tohto účtu matka predložila výpisy. Ďalšia - navrhovaná lustrácia matky (ale aj otca) vo vzťahu k potenciálnym a nijako nešpecifikovaným účtom, by len predĺžila konanie. Zistený skutočný stav veci vytvoril dostatočný podklad pre zákonné a spravodlivé rozhodnutia. Konanie o výške výživného nemôže súd neúčelne (formalisticky) predĺžovať. Preto súd vykonanie tohto dôkazu zamietol, a to najmä z toho dôvodu, že ho pre meritórne rozhodnutie nepovažoval za potrebný.

28. Súd pri rozhodovaní o návrhu matky bral v prvom rade do úvahy najlepší záujem maloletého dieťaťa. Potreby vyvíjajúceho sa dieťaťa totiž prirodzene a neustále rastú. Rastú aj životné náklady.

29. Súd sa zamerával predovšetkým na zmenu pomerov u otca, matky a maloletého dieťaťa. Zvýšené odôvodnené výdavky pre maloleté dieťa súd ustálil od 23. decembra 2020 od 205 EUR mesačne do 270 EUR mesačne do dňa vyhlásenia rozsudku.

Celkové výdavky pre maloleté dieťa v rozhodnom období ustálil na sumu cca 530 EUR - strava 150 - 200 EUR, oblečenie 50 EUR, hygienické a iné základné potreby 40 EUR, voľnočasové aktivity 40 EUR, lieky na ekzém, alergiu, na bežné ochorenia 30 EUR, mobilný telefón a internet 17 EUR, výdavky v škole 20 EUR, podiel na bývaní 100 EUR, vreckové 30 EUR.

Podľa názoru súdu, otec sa musí na celkových odôvodnených výdavkoch maloletého dieťaťa podieľať vyššou sumou vo finančnom vyjadrení ako matka, pretože matka poskytuje dieťaťu sčasti osobnú starostlivosť, zabezpečuje mu bývanie a iné potreby a v neposlednom rade hradí v celom rozsahu aj mimoriadne odôvodnené výdavky pre dieťa (napr. lyžiarsky výcvik, kúpa notebooku, kúpa okuliarov).

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Otec sa s dieťaťom už dlhodobo nestretáva, neposkytuje mu nad rámec doteraz určeného výživného finančné ani vecné plnenia. S výchovou dcéry matke nepomáha.

V tomto veku dieťaťa už osobná starostlivosť o dieťa ustupuje do úzadia, napriek tomu matka zabezpečuje dieťaťu bývanie, stravu a ďalšie potreby. Navštevuje s dieťaťom lekárov, venuje sa mu v rámci voľnočasových aktivít. Je to nepochybne forma vyživovacej povinnosti. Aj matka má vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu vo finančnej forme, ale v menšom rozsahu ako otec, a to práve preto, že si plní sčasti vyživovaciu povinnosť osobnou starostlivosťou a zabezpečením faktických potrieb dieťaťa.

Súd pri rozhodovaní o návrhu matky prihliadol na to, že otec má vyššiu životnú úroveň (najmä mzdu, charakter bývania), na ktorej má dieťa právo sa podieľať. Na druhej strane súd prihliadol na to, že otec má ešte jednu vyživovaciu povinnosť, čo sčasti ovplyvňuje výšku výživného pre skôr narodené dieťa (nie však zásadne). Preto sa otec podľa názoru súdu musí podieľať na uspokojovaní odôvodnených potrieb maloletého dieťa vo finančnom vyjadrení vo väčšom podiele ako matka – 300 EUR otec, 200 – 230 EUR matka.

Súd poukazuje aj na skutočnosť, že životné náklady najmä od roku 2022 vzrástli podstatne (ako vyplývajú z predchádzajúceho odôvodnenia tohto rozsudku), osobitne náklady na energie a potraviny. Súd túto skutočnosť pri posudzovaní návrhu matky na zvýšenie výživného zobral samozrejme do úvahy a prihliadol na ňu.

Súd pri rozhodovaní o návrhu matky samozrejme zohľadnil, že matka mala isté obdobie nízky príjem, keď poberala len nemocenské dávky, avšak následne už začala vykonávať prácu a poberať mzdu. Táto skutočnosť – sama o sebe, ani vo vzájomnej súvislosti, nemôže mať podľa názoru súdu zásadnejší vplyv na plnenie výšky výživného zo strany otca. Aj v tom čase matke pomáhal finančne jej druh a otec.

Pri rozhodovaní súd prihliadol aj na príjmy druhov rodičov, ktorí sa podieľajú na platení niektorých výdavkov otca a matky (najmä náklady na bývanie), rovnako tak na finančnú pomoc otca matky.

Na nárast príjmu matky súd prihliadol tak, že táto skutočnosť vytvorila priestor pre kvalitnejšie uspokojovanie potrieb dieťaťa matkou a sama táto skutočnosť ovplyvňuje výšku vyživovacej povinnosti výživou povinnej osoby (v tomto prípade otca) len veľmi okrajovo. Navyiac, nízky príjem matky v roku 2012 bol spôsobený práve osobnou starostlivosťou matky o dieťa.

30. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že nastala taká zmena pomerov na strane matky, otca a maloletého dieťaťa (ktorá je špecifikovaná v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozsudku), ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného na sumu 285 EUR mesačne od 23. 12. 2020 t. j. od podania návrhu – (hoci matka žiadala zvýšenie výživného od 1. 1. 2021, avšak súd týmto návrhom nie je viazaný) a na sumu 300 EUR mesačne od 1. 1. 2022 – odkedy sa razantne zvýšili výdavky najmä na stravu a ďalšie základné potreby (z dôvodu výrazného zdražovania základných životných potrieb), vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky maloletého dieťaťa.

31. Súd ani po doplnení dokazovania (podľa právneho názoru súdu druhej inštancie), nekonštatoval takú zmenu pomerov – zmenu skutkového (skutočného stavu veci, ku ktorému sa možno viac – menej len reálne priblížiť) – oproti skutočnému stavu k 1. 8. 2022, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia o zvýšení výživného. Súd upravil výšku splátky dlžného výživného (znížil ju o 50 %), pretože sa znížilo celkové dlžné výživné.

32. Takto diferencovane zvýšené výživné pre maloleté dieťa je primerané zvýšeným odôvodneným (nie nevyhnutným) potrebám maloletého dieťaťa a je v schopnostiach a možnostiach povinného - otca, takéto výživné aj platiť.

33. Keďže súd zvýšil výživné otca od 23. 12. 2020 o 85 EUR, vznikol mu nedoplatok na výživnom za mesiac december 2020 v sume 24,68 EUR (85 EUR delené 31 dní krát 9 dní).

Za obdobie január 2021 až december 2021 mu vznikol dlh na výživnom v sume 1020 EUR (85 EUR krát 12 mesiacov).

Za obdobie január 2022 až január 2024 otcovi vznikol nedoplatok na výživnom v sume 2.500 EUR (100 EUR krát 25 mesiacov).

Celkovo otcovi vznikol nedoplatok na výživnom (bez započítania platenia zvýšeného výživného a nedoplatku na výživnom) za obdobie od 23. 12. 2020 do 31. 1. 2024 v sume 3 544,68 EUR (24,68 EUR plus 1.020 EUR plus 2.500 EUR).

Otec aj matka zhodne uviedli, že otec platil zvýšené (bežné) výživné 300 EUR od septembra 2022 do júna 2023, teda zvýšené výživné o 100 EUR, v celkovej výške za celé obdobie od septembra zaplatil sumu 1.000 EUR, ktorá sa mu započíta do dlžného výživného (100 EUR krát 10 mesiacov).

Otec platil aj dlžné výživné v sume 150 EUR (okrem bežného výživného) od septembra 2022 do júna 2023 v sume 1 500 EUR (150 EUR krát 10 mesiacov).

Po započítaní sumy 1.000 EUR (zvýšené bežné výživné) a sumy 1.500 (dlžné výživné) – spolu 2500 EUR, tak dlžné výživné pre maloleté dieťa za obdobie od 23. 12. 2020 do 31. 1. 2024 predstavuje celkovú sumu 1 044,68 EUR (3 544,68 EUR mínus 2500 EUR).

34. Súd povolil otcovi splácať dlžné výživné v sume 1.044, 68 EUR po 75 EUR mesačne, spolu s bežným výživným. Ak si otec nebude plniť takto určenú vyživovaciu povinnosť, stratí výhodu splátok dlžného výživného. Súd povolenie splátok odôvodňuje úpravou výživného, výškou priznaného nedoplatku na zameškanom výživnom a platobnou schopnosťou otca a pomermi oprávneného - dieťaťa, ktorého výživa nebude ohrozená, aj keď nebude nedoplatok na výživnom uhradený jednou splátkou. Otec si musel byť vedomý toho, že výživné bude zvýšené, a preto sa na takúto situáciu mal v predstihu pripraviť. Otec je povinný uspokojiť predovšetkým potreby svojho dieťaťa a až následne, svoje potreby.

35. K zmene rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 13. 9. 2012, sp. zn. 10P 17/2012:

Keďže sa zmenili pomery u maloletého dieťaťa, matky aj otca a zvýšili sa podstatne životné náklady tak, ako ich súd konštatoval v predchádzajúcej časti tohto rozsudku, súd potom zmenil – rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 13. 9. 2012, sp. zn. 10P 17/2012, len v časti určenej výšky výživného otca F. B. pre maloletú A. B..

36. K trovám účastníkov konania:

Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 54 CMP, ak účastník, jeho zástupca alebo ten, kto mal v konaní nejakú povinnosť, zavinil trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, je povinný ich nahradiť.

Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

Podľa § 58 ods. 1 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Právni zástupcovia oboch rodičov si počas prebiehajúceho konania uplatnili v rôznych štádiách konania nárok na náhradu trov konania. Právna zástupkyňa matky si uplatnila nárok na náhradu trov odvolacieho konania v podaní na č. I. 310 – 311. Uplatnenie nároku na náhradu trov konania zdôvodnila podaním odvolania otcom, postojom otca voči zvýšeniu vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu, ďalej tým, že matka nemá právnické vzdelanie a zastupuje najlepším záujem jej dcéry ako i tvrdením, že otec nemal snahu dohodnúť sa. K uvedenému návrhu podal vyjadrenie právny zástupca otca v podaní na č. I. 327, v ktorom okrem iného uviedol, že matka iniciovala predmetné konanie, nebola ochotná dospieť ku kompromisu pri negociáciách rodičovskej dohody, mohla požiadať o bezplatnú právnu pomoc, avšak nespĺňa podmienky pre jej poskytnutie, podanie odvolania otcom je zákonom aprobovaným postupom a predstavuje jeho právo na spravodlivý proces, pričom matka neuviedla žiadne relevantné okolnosti,

ktoré by zakladali možnosť priznať jej náhradu trov konania a uvedený návrh považuje za jej subjektívny pocit bez pádnej právnej argumentácie. Krajský súd Žilina v odôvodnení uznesenia sp. zn. 11CoP 8/2023 zo dňa 30. 5. 2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28. 6. 2023, ktorým rozhodol o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 9P 52/2021 – 250 zo dňa 1. 8. 2022, uviedol, že súd prvej inštancie nanovo rozhodne aj o náhrade trov konania vrátane trov odvolacieho konania, vrátane návrhu matky maloletej podľa § 55 CMP.

38. Následne si právny zástupca otca, po vrátení veci prvostupňovému súdu, vyúčtoval na pojednávaní konanom dňa 18. 12. 2023 náhradu trov za predmetné pojednávanie, z dôvodu, že matka nepredložila všetky výpisu z účtu, ktoré súd žiadal a pojednávania boli opakovane odročované.

39. V konaní podľa Civilného mimosporového poriadku vzhľadom na okruh vecí, ktoré sú prejednávané v režime tohto zákona, ako aj z dôvodu prítomnosti verejného záujmu, nie je možné uplatňovať funkcie náhrady trov konania ako v civilnom sporovom konaní a to funkciu preventívnu a funkciu sankčnú. Špecifickosť nespоровého konania je daná tým, že úspešnosť účastníkov konania je takmer neurčiteľná, pretože najdôležitejší je záujem maloletého dieťaťa. V tomto konaní ani jeden z účastníkov konania nie je úspešný, resp. neúspešný, preto v konaní pri určovaní náhrady trov nie je možné vychádzať zo zásady úspechu vo veci, tak ako je tomu v sporových konaniach. V týchto konaniach preto platí, že každý z účastníkov si platí trovy konania sám. Z tohto pravidla zákon pripúšťa dve výnimky a to priznanie náhrady trov konania v zákonom špecifikovaných konaniach podľa § 53 CMP (v tomto prípade o také konanie nejde) a v prípade, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé (§ 55 CMP). Aplikácia ustanovenia § 55 CMP predstavuje výnimku zo všeobecného pravidla, a preto musí byť takáto výnimka náležite odôvodnená.

40. Po preskúmaní vyššie uvedených návrhov na náhradu trov konania, súd dospel k záveru, že v danej veci okolnosti konania neodôvodňujú spravodlivé priznanie nároku na náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov konania.

Otec si podaním odvolania uplatnil svoje právo na spravodlivý proces a využil riadny opravný prostriedok proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie a uvedené nemožno považovať za dôvod pre priznanie trov odvolacieho konania právnej zástupkyne matky. Rodičia neboli po podaní návrhu ani v priebehu konania schopní dospieť k dohode, pričom snahu o kompromisné riešenie situácie nebolo možné badať zo strany žiadneho z rodičov.

V mimosporových konaniach účastníci nie sú povinní byť zastúpení právnymi zástupcami a to, že účastníci konania nemajú právne vzdelanie a rozhodnú sa zo svojej vlastnej vôle byť zastúpení osobami s právnickým vzdelaním, ktoré toto zastúpenie poskytujú za úhradu, nie je v žiadnom prípade dôvodom na náhradu trov konania, ktoré im v dôsledku uvedeného vznikli.

Rovnako tak nemožno za spravodlivú požadovať náhradu trov konania za odročenie pojednávania, v dôsledku toho, že obaja právni zástupcovia nepredložili súdu všetky požadované doklady (kompletne matka ale ani otec, resp. ich právni zástupcovia) alebo, že navrhovaný svedok, ktorého sa súd rozhodol za účelom zistenia skutočného stavu veci vypočuť, sa z vážnych dôvodov nemohol dostaviť na pojednávanie, pričom sa riadne a včas ospravedlnil a na ďalšom pojednávaní bol k veci vypočutý.

S poukázaním na uvedené skutočnosti a neodôvodnenosť návrhov účastníkov konania vo vzťahu k náhrade trov konania dospel súd k záveru, že v danom prípade nie je spravodlivé aplikovať moderačné právo súdu podľa § 55 CMP a trovy konania, ktoré vznikli obom účastníkom počas konania sú povinní si hradiť sami.

K uplatneným nárokom na náhradu trov konania súd v závere poznamenáva, že súd zisťuje skutočný stav veci, a to aj bez návrhov účastníkov konania a ich právnych zástupcov. Právne zastúpenie je síce možné, ale nie nevyhnutné na to, aby bol zistený skutočný stav veci. Výdavky rodičov s právnym zastúpením možno legitímne považovať za také, ktoré rodičia budú hradiť sami.

Preto súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, v súlade s ustanovením § 52 CMP.

41. Rozsudok o výživnom je predbežne vykonateľný (§ 44 CMP).

Predbežná vykonateľnosť výroku o zvýšenom výživnom a výroku o dlžnom výživnom vyplýva priamo zo zákona.

Táto úprava tzv. predbežnej vykonateľnosti rozsudkov bola zavedená do CMP s prihliadnutím na funkcie vyživovacej povinnosti smerujúce k zabezpečeniu uspokojenia materiálnych potrieb v rodinnoprávnych vzťahoch.

Otec je povinný prispievať na výživu maloletého dieťaťa podľa tohto rozhodnutia (bežné výživné aj dlžné výživné), aj keď by proti nemu prípadne podal odvolanie (alebo aj iný účastník konania).

42. Súd zamietol návrh otca na uloženie povinnosti zaplatiť dlžné výživné jednorazovo, až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia (ak by súd zvýšil výživné), pretože by v prípade takéhoto rozhodnutia porušil predbežnú vykonateľnosť výrokov o bežnom až dlžnom výživnom, chrániacu predovšetkým maloleté dieťa. Takýto postup podľa názoru súdu CMP vylučuje.

43. Podľa § 44 CMP lehota na plnenie výživného plynie od doručenia tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné o d v o l a n i e, a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Žilina.

V odvolaní je potrebné:

- uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, spisová značka,
- označiť rozhodnutie, proti ktorému odvolanie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde prvej inštancie, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 ods. 1 CMP, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP, odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Poučenie o spôsoboch výkonu tohto rozhodnutia (§ 120 CMP):

Ak osoba povinná podľa tohto rozhodnutia dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie (povinnosť zaplatiť peňažnú sumu – výživné, nedoplatok na výživnom), môže osoba oprávnená z rozhodnutia podať návrh na vykonanie exekúcie podľa § 46 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa ustanovenia § 63 ods. 1 Exekučného poriadku, ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať:

- a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,
- b) prikázaním pohľadávky,
- c) predajom hnutelných vecí,
- d) predajom cenných papierov,
- e) predajom nehnuteľnosti,
- f) predajom podniku,
- g) príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Podľa ustanovenia § 63 ods. 2 Exekučného poriadku, ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie peňažnej pohľadávky, ktorá bez príslušenstva ku dňu doručenia návrhu na vykonanie exekúcie neprevyšuje 2 000 eur (ďalej len „drobné exekúcie“), nemožno exekúciu vykonať predajom nehnuteľnosti, v ktorej má povinný hlásený trvalý pobyt alebo prechodný pobyt podľa osobitného predpisu; právo zriadiť exekučné záložné právo na nehnuteľnosť tým nie je dotknuté. Za drobnú exekúciu sa nepovažuje exekúcia na vymoženie pohľadávky na výživnom.

Podľa ustanovenia § 63 ods. 3 Exekučného poriadku, exekúciu predajom nehnuteľnosti, v ktorej má povinný prihlásený trvalý pobyt alebo prechodný pobyt podľa odseku 2, možno vykonať výnimočne na základe schválenia súdu, ak sú voči povinnému vedené viaceré exekúcie, v ktorých sa vymáhajú pohľadávky prevyšujúce v súhrne 2 000 eur a exekútor preukáže, že peňažná pohľadávka nemôže byť vymožená iným spôsobom. Návrh na schválenie predaja nehnuteľnosti podľa prvej vety môže podať exekútor, ktorý ako prvý v poradí na nehnuteľnosti zriadil exekučné záložné právo a na základe jeho písomného súhlasu aj exekútor, ktorého exekučné záložné právo bolo zriadené neskôr.

Podľa ustanovenia § 64 Exekučného poriadku, spôsob vykonania exekúcie určí exekútor, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 167 a 172). Spôsob vykonania exekúcie určí exekútor tak, aby bol primeraný vymáhanej povinnosti a aby hodnota zabezpečeného majetku povinného zodpovedala hodnote vymáhanej povinnosti.

V prípade rozhodnutia súdu (alebo výroku rozhodnutia), ktorým bola upravená starostlivosť o maloleté dieťa (najmä zverenie, styk, zastupovanie, správa majetku) alebo iná, ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému dieťaťu, môže osoba oprávnená z tohto rozhodnutia domáhať sa výkonu práv a povinností upravených vo vykonateľnom rozhodnutí súdu, a to návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.